

۲۲۱- باوی کور دهواری

شوانکارا Soncara SHABAUKARA مه قاله ی به که لکی چاپ کراوله دا بیرة المعارف اسلام. و نسخه خه تی مه جمهع الانساب (به قه له می محه مه د، کوری عه لی شوانکاره یی) - له نه نیستیتوی خاوه ر ناسی فهره ننگستان و عولومی شوره وی (لینینگراد) ژماره ی ۳۷۲).

۶- ئیقبال ئاشتیانی لاپه ره ی ۳۸۱.

۷- هم شماره که له نیوان داراب و فه ساو نه یریزا بو، له مونته خه ب التواریخ موعینی، نوسراوی موعینه ددین نه ته نزی، به ته سحیح ژان اوین تاران ۱۳۳۶ خوشناوا هاتووه.

۸- عباس ئیقبال لاپه ره ی ۳۸۱.

۱۰-۱۱-۱۳- نه ته نزمی (موعینه ددین لاپه ره ی ۳ و ۴).

۱۴- بوئاگاداری له باری ته ده بی و هونه ری له و هه ریمه داله روژگاری شوانکاره کانا، که ته نانه ت له ناو پیاومه زنان و میرمیران و گورزوه شینا نیشا شوینی هه بووه، بناوره سه فا
۴۱-^۱

ته مه ش چوارینه یه ک که قوتبه ددین موباریز له شینی غیاسه ددین - ی کوریدا و تویه تی:

(ای جان پدر که آن جهانت خوش باد
رفتی زبرم که جاودانت خوش باد
مسلك بقا را بفنا، بگزیدی
سوری سره کردی که راوانت خوش باد)

بوئواندنی فه زیله تی که ماله ددین ئیسماعیل (کوژ راو له سالی ۶۳۵ و شه وقی دیتنی وی ته بیژی:

چون نیست مرا بخدمتت روی وصال
سر بر خط دیوان تو دادم مه و سال
گویم فلکا در تو نقصان آید
گر زآنکه رسانیم زمانی بوصول

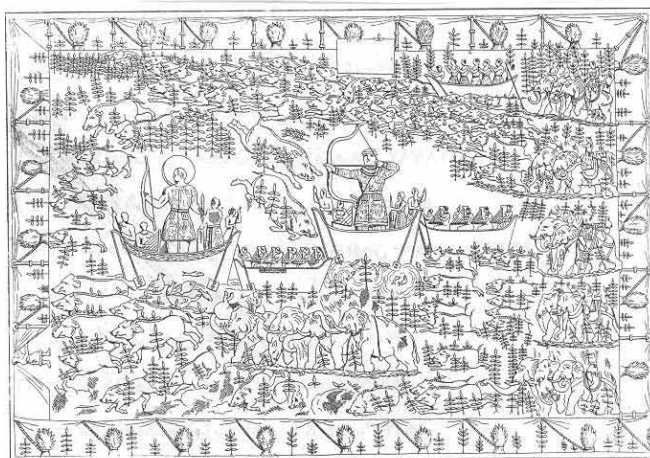
۲۲۲ - شه پۆل

که ماله ددین له وه لاماده بیژی:

(آنی تو که خورشید سرافکنده تست
هر کوست خداوند هنربنده تست

جویای کمالند بجان خلق جهان

وآنگاه بجان کمال جوینده تست)۶

سنگ نگاره شکارگرازان در تاق بزرگ

۱- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- نه ته نزی لاپه ره ی ۵ و ۶ مه لیک موزه فره دین له ته مه نی نه ود سالی دا له
سالی ۶۵۸ له جهنگی مه غولانا شه هیدکرا.

- بوئاگاداری. زیاتر بنواره تاریخ مه غول ئیقبال و مونتته خه ب التوارخ موعینی.

۲۲- نه ته نزی لاپه ره ی ۹ و ۱۰. شه پۆل

کوردی شوانکاره

شوانکاره، هۆریکی کوردی زۆر ئازاو نه به زه و له پینج تیره و هۆز، پیکهاتوو. روژ گاریک له نیو جهرگه ی فارسدا حوکومه تی سه ره بخویان هه بووه و نزیکه ی سه دو په نجاسال ئه و حوکومه ته، هه رماوه.

دامه ز پینه ری حوکومه تی شوانکاره، ئه میر فه ضله وه ی یه، که کوری عه لی کوری حه سه نی ئه ییوبی بووه، کۆبه ی ماموستا جه میل روژ به یانی - حوکومه تی سوانکاره سالی [۴۲۱ ی مانگی و ریکه وتی ۱۰۳۵ ی زاینی] دامه زراوه و تا سالی [۷۵۶ ی مانگی و ۱۳۵۵ ی زاینی] هه ر به رده وام بووه، کورد و کوردستانی ئه مین زه کی ته رجه مه ی محمه د عه لی عه ونی، چاپی به غا، په ره ی ۱۳۷ نه قل له کۆبه ی شه ره فنا مه به کوردی په ره ی ۶۴ چاپی دوهم سالی ۱۹۸۱ ی زاینی تاران چاپخانه ی جه واهیری.

محەمەد کورپی شوانکاره

۶۹۷ کۆچی -

محەمەد کورپی عەلی کورپی محەمەد لە ھۆزی کوردانی شوانکارە ی فارسە و یە کێک لە نوسەرانی فەصیحی سەتە ی ھەشتم کە لە فەننی شیعرو شاعریدا خوێدان ھیزو بیری وردو ناسک و جوان بوە و بە خاجە (غیاث الدین) کورپی رەشیدە دین (فەضل اللہ) داھەلی و توەولە ماوە ی سالی ۶۹۷ کۆچی مانگی لە یە کێک لە ناوچە کانی شوانکارە لە دایک بوە و ژیا نی خوێ بە نوسین و شیعرو تن را بوردووە لە سالی ۷۳۳ کۆچی دەسی کردووە بە دانانی میژوی گشتی و لە سالی ۷۳۶ کۆچی تەواوی کردووە و دوا ی تەواو کردنی، ئەو کتیبە ی پیشکەش بە خاجە (غیاث الدین) کردووە کە نیشانی ئەبوسە عید ئاخیرین پاتشای مەغولی بەدا، بلا م بەر لەو ئەبوسە عید بی بینی ئەبوسە عیدی مەغول ئەمری و لە ھەمان دەم و کات دالە زیمنی تالان کردنی گەرە کی (ربع رشیدی تەوزیر) نوسە ی ئەسلی ئەو کتیبە لە نیو دەچی و نوسەر بو جاری دوەم لە سالی ۷۴۳ ی مانگی کتیبە کە ی خوێ لە نوکەو دە داتە یتەو بە (مجمع الانساب) ناوی ئەنی ئەمە ھەر ئەو کتیبە یە کە لەو پەری ریک و پیک و رەوانی و گونجاوی و خونجاوی دانراوە و میژوی جھانی لە سەرە تاوە تا پادشایی ئەبو سعیدی مەغولی تیدا نوسراوە

۱- سەرچاوە: میژو لکە ی و یژاوەری پیران سە عید نە فیزی لە سال نامە ی پارس سالی ۱۳۱۷ کۆچی ھەتاوی. تاریخی سلیمانی ۲۱۹-۲۲۴ و مشاہیرالکرد ۲۰۱:۲ و 961 princeton و ایضاح المکتون ۳۷:۱ و ۶۶ و المستدرک علی الکشاف ۳۷۶ و شیخ معروف نوذبئی بەرنجی چاپی بەغدانوسراوی مەولانا شیخ محەمەد خال خوا بی پاریزی شیخ محەمەد خال لە ۱۹۰۴ زاین لە دایک بوە و تائیسنادە دەوانزە کتیبی بە کوردی و عەرەبی نوسیووە و لە چاپیش دراون. نەقل لە ئەعلامی خەیرە دین زرە کلی چاپی ۶ ج ۷ پەرە ی ۱۰۵ و زەیلی کشف الطنون ج ۱ پەرە ی ۳۷ و بەر کۆلی پینجیە ی قەصدە ی بوردی بە شیخ مارف نوذبئی...و پەرە ی ۵ مجمع الانساب چاپی ۱۳۶۳ چاپی ئەمیر کەبیر- تاران.

۲۲۸ - شه پۆل

به هاشه نگاری

۵۳۳-۶۲۲ کوچی و ۱۱۳۹-۱۲۲۳ زاینی

ئه سه د کورپی یه حیا سنجاری (شه نگاری) ئه بو به ره کات کوری موسا کوری مه منصور
کوری ئه وڵ عه زیز کوری وه هه ب کوری هبان کوری سوار کورپی ئه و لا کوری ره فیه کوری
ره بیعه کوری هبان ی سه لمی سنجاری فه قیهی شافعی شاعیر، بانگ کراو به (به ها).
ئه مزانا کورده زانا به زانستی فه قه بو وه له زانستی خیلایه شدا ده سی بالای هه بو وه یه کیک له زانا
ناوداره کان بو وه زور ئازا و به جهرگ و زیره ک و نوکته زان بو وه شیعی جوانیشی زوره.
به شیعو تن ناوی داخستوه به پاتشایانی دا هه ل و توه و جایزه ی لی وه رگرتون و زور
ولا تان گه راوه وه له ستایشی گه و ره پیاوان دا شیعی زوره و دیوانی شیعی هه به، یه ک له و
قه سیدانه ی وا له ستایشی قازی که ماله دین کورپی شاره زوری دا وتویه تی:

وَهَوَاكُ مَا خَطَرَ السُّلُوْبِيَالِه	وَلَأَنْتَ أَعْلَمُ فِي الْغَرَامِ بِحَالِه
وَسْتِي وَشِي وَاشِ الْيَكِ بِأَنَّهُ	سَالِ هَوَاكُ فِدَاكُ مِنْ عُدَالِه
رِيَانِ مِنْ مَاءِ الشَّبِيَةِ وَالصَّبَا	شَرِقتُ مِعَاطِفُهُ بِطِيبِ زَلَالِه
تَسْرِي النَّوَظِرُ فِي مِرَاكِبِ حَسَنِه	فَتَكَادُ تَغْرُقُ فِي بَحَارِ جَمَالِه
فَكَفَّأ عَيْنُ كَمَالِه فِي نَفْسِيهِ	وَكَفِي كَمَالِ الدِّينِ عَيْنُ كَمَالِه

ئه م زانا گه و ره له هه و لیر له ۵۳۳ مانگی و ۱۱۳۹ زاینی له دایک بو وه له ۶۲۲ مانگی و
۱۲۲۹ زاینی له سنجار که سی روژه ری له موسل دوره بارگه ی به ره ولای خواتیکناوه^۱.

۱- سه رچاره: (خ) کتیبیک له ته راجم دا ۳۵ سالی ۷۰۴۳- (چاپی) کورپی خه له کان له وه فیات الاعیان فی انباء ابناء
الزمان ج ۱ په ره ی ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ چاپی قاهره، کورپی عیماد: شذرات الذهب ۵: ۱۰۴، ۱۰۴، کورپی که سیر. بیدایه
۱۳: ۱۱۰، یاقوت: معجم البلدان ۳: ۱۵۹ و ۱۶۰، وه ماده ی سنجارو ئه علامی زهرکلی به رگی ۱ چاپی ۶ په ره ی ۳۰۲.

حسین کامکار:

هو نهره ری ناودار: خوالیخوشبو چه سه ن - ی کامکار:

۱۳۰۲ - ۱۳۷۱/۲/۲۴ ی هه تاوی

حسه ن کامکار، هونه رهنندی بلیمهت، ئاههنگ ساز و موسیقیدانی به ناو بانگی کورد. له ته مه نی ۶۹ سالییدا باروبنه ی ژبانی پیچاوه و دله گه و ره که ی له لیدان که وت. کامکار له (نوسان): خا که لیوه ی سالی ۱۳۰۲ هه تاوی له شاری سنه چاوی به روی ژیندا هه لیئا ته مه نی ۱۲ سال بو له مه دره سه ی موسیقی نیزام دامه زرا و ئه مریکه وته بو به هو ی ئاشنایی له گه ل سازه جوړ به جوړه کاندا و وای لیپهات به ئاسانی هه مو سازیکی لیده دا. به لام سازی تایبه تی ویولون بو.

کامکار، بو زور به ی گورانی بیژه گه و ره کانی کورد ئاههنگی دروست کردوه، یان له گه لیاندا سازی لیداوه و له په روه رده کردنیاندا، هه و لی داوه. گورانی بیژانی وه ک، حسه ن زیره ک، نه و به ری، وه له جه وانه کاندا حوسین شه ریفی، عه بیاس که مه ندی، هه شه نک شگرف و... هیندی ئاههنگی به نرخ ی بو هونه رهنه ندانی فارس لیداوه و فیری کردون.

کامکار، زیاتر له نیو قهرن له پیناوی موسیقی دا چالاکی به نرخ ی نواند وه و توانی هونه رهنه ندان و گورانی بیژانی گه و ره په روه رده بکا. هه روه ها موسیقی کوردی به ره و بواری زانستی و عیلمی پال پیوه نا، وه کردی به موسیقی به کی عیلمی و منداله کانی هه مو له ژیر چاوه

۲۷۱ - باوی کورده واری

دیڤری باوکی دلسوزیان دا، هه ریه که بون به هونه رهنه ندیکی ناوه به ده روه و هه ر ئیستا له ئیرا ئندا
بنه ماله ی کامکاره کان به گه وره ترین موسقیدان ده ژمیردرین-ئهن دامه هونه رهنه نده کانی ئه و
بنه ماله، بریتین له بیژن، هوشه ننگ، په شه ننگ، ئه رژه ننگ، ئه رددوان، ئه رسه لان، قه شه ننگ و
ئهرده شیر.

خوالیخوشبو: حه سه ن کامکار له ساله کانی دوایی عومریدا. له شاری سنه بنه که ن بو و به
ماله وه هاتو ته تاران.

له کاره بنه په تی و به نرخه کانی کامکار و کورپه کانی زیاد کردنی ده ف به موسیقی ئیرانی

بو.

دلّه گه وره که ی حه سه ن کامکار له روژی ۱۳۷۱/۲/۲۴ له لیدان کهوت و دنیای بی

به قای به ره و باره گای ره حمهت و به زه بی به زدان به جی هیشته.^۱

گورانی کوردی

گورانی فولکلوری کوردی که تیشکی خستو ته سه ر هیندی لایه نی ئه و به شه نامویه له
فه ره نگی گه له که ماندا، به شیوه یه کی ریکو پیک کومه لی لایه ن و تقو پوی گورانی کوردی
ده ست نیشان و ساخ کردو ته وه، هه رچه ند که م و کورپه که ی زیاتر له وه دایه که له شی کردنه وه و
ناساندنی هوره، قه تار، ئه لاوه یسی، سیاچه مانه، لاوک و حه یران بابه ته که ده له نگی و ته نانهت
نوسه ره که ی نامویه و بو ئیمه نه ناسراوه، به لام ده گونجی بلین: که بو ناساندنی پتری ئه م به شه
پیویسته پسپوو کارزانی کورد بازوومه چه کی لی هه لکه ن و ئه زمون و زانیاری خویان بو
ده وله مند کردنی ئه ده ب و هونه ری کوردی تو مار بکه ن، ئه م بابه ته به هه ندی ده ستکاری یه وه
پیشکەش به خوینه ران ده کری.

گورانی فولکلوری، که ره سه ته یه کی هه ره بنه په تی موسیقایی فولکلوری یه که بریتی یه له:

ئاواز و گورانی، ئاوازی ئامرازه کان، ئامرازه موسیقاییه کان، له گه ل جوړو روخسار و ئاکارو

۱ - ئاوازی کوردستان ژوماره ی ۱۷۷ پینچشه مه ۲۵ ی خه رمانانی ۱۳۷۲ ی هه تاوی و ۲۸ ربیع الاول ۱۴۱۴ ی
مانگی و ۱۶ سپتامبر-ی ۱۹۹۳ ی زاینی (شه پول).

۲۷۲ - باوی کور دهواری

خاسیه ته کانی، هه ر بویه شه فولکلوریست و زانا و پسروره کان چ له روی کو کردنه وه و لیکولینه وه، چ له روی به را ورد کردن و چه سپاندن، چ مه به سنگه لی به نرخ ده خولقینن، باشیش نه زانین به ردی بناغهی چ ژیان و شارستانی تیکی ره سن و قایم دائه ریژن و بنیاد نه یین. په ندیکی روسی هه یه که ده لی: گورانی، قوولی بیرونه ندیشه و راستی یه، له کانی دله وه هه لقلولانه، هه ست جولانه، ساکاری وشت ده رخنه، هه مو نه ته وه یه کیش گورانی تاییه تی خوئی هه یه. گورانی ناوینه ی گیانی گهل و نه ته وه و خه زینه و گهنج و بیرونه ئامانجی یه تی. خاسیه تی گورانی ناو گهل، له روی باسه وه، نه وه یه که له شتی جیا جیا ده دوئی و پره له هه ست و خواستی قوول و ده وله مهنده، له گورانی دا هه لچونی ئازایانه و سوژی دل ده بیستری، له لای هه ندی له رونا کبیران چوار چیوه یه ک بو گورانی کوردی دانراوه، به پیی رای بیره وه ران و پسروران، گورانی کوردی نه کری، به چهنده به شیک: گورانی - بهیت - لاوک - دیلوک - لاوژه - باریتی - حهیران - قه تار.

ههروه ها به پیی باری کوتن و له بهر رو شنایی مه رجه کانی کومه لایه تیش به م جو ره دا به شی ده که ن:

- ۱- گورانی کار: که بریتی یه له گورانی: (دروینه - بیرانی - داره وانی - کاروان - شوانی - کاسبکاری).
- ۲- گورانی بو نه کان (موناسبات): نه لف - گورانی بوک گواسته وه (سه ماو چو پی - شهواره گرتن).

ب - گورانی پرسه و نازیه تباری

ج - گورانی ئایینی.

۳- گورانی روژانه: که بریتی یه له نه لف - گورانی مندالان.

ب - گورانی لایلا یه.

ج - گورانی دلداری که (لاوک - حهیران - گورانی - بهسته) ده گریته وه.

۴- گورانی رامیاری

۵- گورانی نه نازاده کان.

۲۷۳ - شه پۆل

(موسیقای شاری و نیشتمانی، گۆرانی تازه) «توما بوای» کورد ناسیش له و باوهره وه یه که گۆرانی کوردی زۆر به ئاهه ننگ و بانگه و گه لێ چه شنی هه یه. گۆرانی وا هه یه، هینی شه وه و به روژ ناگوتری. ئه وه ی منال ئه یلی، له وه ی گه و ره و ئافره ت جیا یه. ئه وه ی پیری ک ئه یلی له وه ی گه نجیک ناچی. گۆرانی ناو چیا کان غه یری گۆرانی پیده شه ت یا جه ننگه ل و پوخی روباره کانه. گۆرانی به یانی و نیوه پو و پاش نیوه پو و ئیواره، هه مان گۆرانی نین و ئه گۆرین. «سه یدا حاجی جندی پسپوری کوردی دانیشتی و لاتی روسیه، گۆرانی کوردی ئه کا به سی به ش: ۱- گۆرانی کار ۲- گۆرانی ئه ئین و دلداری ۳- گۆرانی سروشت. سه یدا جندی له و بروایه ش دایه که هونه ری دانانی شیعر له گۆرانی کوردی داگه لێ جو ره... وه کو چوارینه:

(م - م - ن - م)... هه یه، مه سنه وی و دو به یتی وه کو:

(ر - ر - د - د)... هه یه دیری یه که م و دو ادیره که ی یه ک قافیه یه، به تایبه تی گه ره ات و ته نیا گۆرانی بیژیک گۆرانی که ی وت وه کو: (ی - س - ک - ل - ی)... ئه مه و شیوازی بانگ کردیش له م گۆرانیانه دا جو را و جو رو هه مه ره نکه... به شیوه یه کی گشتی، پیاوی دلدار به پیتی بانگ کردنی (و) و ژنی دلبر به پیتی بانگ کردنی (ی) بانگ ده کری.. واش ده بی هه ندی وازه و وشه له سه ره تای گۆرانی دا، پتر له جاری ئه و ترینه وه.. وا ده بی له شیوه ی ته رجیع به ندو ته رکیب به ندا بیته.. جاری واش هه یه، بریتی و تیکه لاوه له دو زمان وه کو: کوردی و فارسی، کوردی و تورکی، کوردی و ئه رمه نی..

ئه و تپانه ی که به تیکرایی له گه ل گۆرانی کوردیشا ئه و تری ئه مانه ن:

(هاهو - هاوو) - (ته و ته و) - (جانی - جانی) - (هاهی) - (ده لی لی لی) - (ده لو لولو)
- (وه یی - وه یی) - (وه یلو - وه یلو) - (وه یدل وه یدل) - (ده یویو) - (های های) - (هیوا هیوا) - (ئه مان ئه مان) - (ئه دن) - (ئاوا).. گۆرانی و سترانی کوردی به م جو ره دابه ش کراوه:
۱- دیلانی: گۆرانی شایی ۲- زیمار: گۆرانی شیوه ۳- نارین: گۆرانی بوکانه یه ۴- دیوروک: له گه ل ته مبوردا ده و تری ۵- لاوک: گۆرانی شه رو شو ره ۶- چه یران: گۆرانی دلداری یه. ۷- به سه ته: به هه مو گۆرانیه سوکه کانی دلداری ده و تری، به تایبه تی که له پاش مه قامه کان دین ۸- مقام: به مقامی روژه لاتی ناوداره و له گه ل هه مو با به ته شیعریکا ده و تری و گه لێ جو ری هه یه

۲۷۴- باوی کور دهواری

۹- سوژ: گورانی ئایینی و دهرویشانه یه ۱۰- بهند: بهو پارچه گورانی یه دهوتری
که له ناو حیکایه ته کونه کان داهه یه، ۱۱- گورانی فولکولوری: که له گونددا زوره، وه ک:

۱- یه ک هوانراوه وه کو: خوّم و بایه قوش هر دو هاو دهردین.

۲- دو هونراوه وه کو: خهوانین نه خه و که ی میون بیدار

گوش بدهن وه دهنگک ناله ی دهرده دار

هر که س خهفتیه، خه و خهیری بوت

هر که س بیداره جو خوّم دهیری بوت.

۳- سی هونراوه وه کو:

بهو بچم نهو هیس پیرویمان

لهو هیس بپرسین گونای کیمانه

کرماشان مهچم بیستون رامه

قه تلگای فهاد شه و مه نزلگامه

هر کوره مهچی (الله) یارت بو

ئاوه که ی زه مزه م سازگارت بو

۴- چوار هونراوه:

من خاتر خوانیم من دهرده دارم

پهژمورده ی روخسار خاله که ی یارم

تا که ی دانیشم له سای داری بی

تا که ی بکیشم رهنجی غه ربیی

خوای بانی سهر کاری پیم که رده ن

عاجز بوم له گیان رازیم به مه رده ن

له دو ره و هاتم بشناسه ده نگم

توژی غه ربیی نیشنگه له ره نگم

کوردەواری ۲۷۵ / شەپۆل

۵- پینج ھۆنراوە وە کو:

تاقە گۆلّی بوم بەسەر یالەوہ

عاجز بوم لە دەس بای شەمالەوہ

تاقە گۆلّی بوم بو خۆم ئەشنیام

بای شەمال دای لیم لە ریشە کنیام

ئەوہ من مردم قالم بریاوہ

گەلای جوانیە کەم لە دار کەنیاوہ

ھە ی داد ھە ی بیداد لەم بیدادیمە

بی دادیم لە دەس شەو تەنیایمە

ھە ی داد ھە ی بی داد تاکە ی نە کەم دەنگ

گەوھەر فرۆش بوم مایەم بو بە سەنگ

ئەمە و شەش و ھەوت و ھەشت ھۆنراوەش ھە یە کە بە پیی ئیقاع و ئاوازی گۆرانیە کە

دە گۆرّی و کورت و درێژ دەبیتە وە:

۶- شیوہ ی پەخشانی ھونەری ھە یە، وە کو:

(لاوک - ھەیران - ھۆرە ... د.)

۷- بە شیکیش ھە یە بە شیعری ھونەری و کلاسیک، جار جارە یش بە شیعری فولکلۆری

ئەوتری وە کو:

(مەقام و گۆرانی تازە)

۸- بە شیکیش ھە یە لە شیوہ ی شیعری و پەخشانی دایە وە کو: (بەندو بەیت).

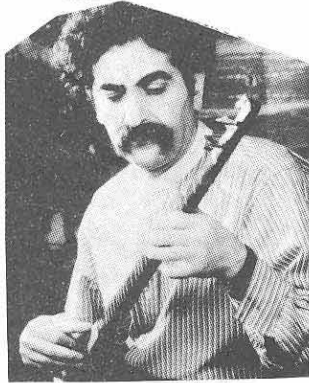
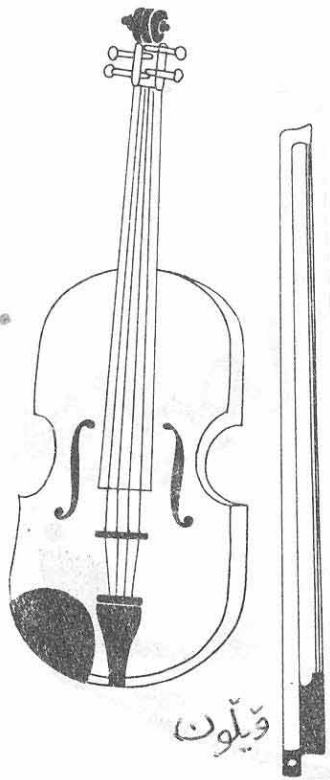
سەرباری ئەمە یش، ئەم ھەمو لقا نە دە گریتە خوی:

۱- گۆرانی منالان.

۲- گۆرانی شایی و ھەلپەرکی.

۳- گۆرانی دلداری.

کوردەواری ۲۷۶ / شه پۆل

- ۴- گۆرانی شیوهن (ئاغا میره - زیمار - چه مه‌ری)
- ۵- گۆرانی ئایینی.
- ۶- گۆرانی کچانه یا بالۆره.
- ۷- گۆرانی کورانه
- ۸- گۆرانی مندالانی حوجره
- ۹- گۆرانی ره‌مه‌زان
- ۱۰- گۆرانی بوک و زاوا.
- ۱۱- گۆرانی نیشتمانی و سیاسی و شوڤر شگیرانه.
- ۱۲- گۆرانی و سرود بو مندال و میرمندا لان له فیرگه کان.
- ۱۳- گۆرانی یاده‌نگه و ئاوازی مه‌لود (مه‌لود نامه)
- ۱۴- گۆرانی مه‌نه‌لوج
- ۱۵- گۆرانی قه‌ره‌ج و دو‌مه‌کان
- ۱۶- گۆرانیه‌کانی کارکه بریتی به‌له:
- ۱- گۆرانی جوتیاران
- ۲- گۆرانی ده‌ستار، هاره،
- ۳- گۆرانی ئاسیاو
- ۴- گۆرانی ساوار کوتانه‌وه
- ۵- گۆرانی جونی.
- ۶- گۆرانی دروینه.
- ۷- گۆرانی کریکار
- ۸- گۆرانی به‌قال و دیوه‌ره و کوتال فروش
- ۹- گۆرانی راوکه‌ران.
- ۱۰- گۆرانی شوان یا گۆرانی دیزه و گۆزه‌کردن و قورشیلان، گۆرانی سه‌مه‌نی.

کوردەواری ۲۷۷ / شه پۆل

- گۆرانی میلی: نه ته وه بی:

له نیو شارا سهر هه لئه دا و چینیکی ناوه پراستی نیوان جوتیارانی دیی و... چیژی لی
وهرده گرن و له ژیر ته سیری فولکلوری خو مان و گۆرانی بیگانه دایه... ئاوازه کانیشی
سهرباری تهختی خو ره لاتی و فولکلوری هندی ئامرازی ئهروپایی وه کو: (کلدزیت - ئو
کوردیون - ساکسیفون... تاد) له گه ل گۆرانی چینی په ره سه ندوی بورژوا دا هه یه...

- گۆرانی دانراوه:

شوینی له نیو شار دایه، دانهره که ی دیاره، پتر له سهر نوته ی موسقا تو مار ده کری...
زور جار وه کو گۆرانی فولکلوری له نیو خه لکا بلاو ده بیته وه... به لام ئه م وه کو گۆرانی یه
فولکلوری یه کان نیه و ته مه نی کورته و زو ده بریته وه یا ئه بی به گۆرانیه کی فولکلوری، بو یی
زانای ناودار: جه میل روژ به یانی له باره ی ناوی گۆرانی کوردی، رایه کی هه یه که ده لی: «...
رهنگه ناوی هندی له گۆرانی یه کانی کوردی زور کون بن، بو وینه (قه تار) رهنگه له وشه ی
(گاتا) وه رگی رابی و گۆرابی وه له کاتی خو یا هه رگاتای پی و ترا بی. هه روا (هۆره) رهنگه گۆرانی
یه کی تاییه تی بو بیته بو ستایشی (ئا هۆره مه زدا)... هه روه ها (که له پوری) رهنگه (که له
ئا هۆرایی) واته له گۆرانی یه هه ل بژارده کانی باسی ئا هورا بو یته. جگه له وه گۆرانی
(خورشیدی) تا ئیستا گه واهه که له کاتی هه لاتی خو ردا و تراوه به ناوی نیازه وه، چونکه
به رامبه ر به وه، گۆرانی (خاو که ر) مان هه یه که بو خه و هی نان و تراوه هۆره ش زور به جی یه که
یه کی بیته له گۆرانی یه تاییه تی یه کانی (ئا هۆرا مازدا)... یا هه یج نه بی سه رچا وه که ی یه کی ک
بیته له گۆرانی یه ئایینی یه کان. چونکه ئه بی نی ئیستاش (هۆره) هه ر ته نیا هۆره ی ده رویش له ناو
کورددا له ئه مانه هه موی به ناو بانگتره، وه دور نییه (هۆره و ئا هۆرا و هاوار) له روی واژه یا
زمانه وه، له یه ک سه رچا وه وه هات بن، وه ئه م وشه و مانایه ته واو له وشه یه کی زمانیکی تری
هیندو ئوروی یه وه نزیکه، که ئه ویش وشه ی (هورا) ی روسی یه که به مانای هاوار یا بلین -
بانگ یا هه تاق - به کار دیت، وه نزیکه ئه و مانا کوردی یانه یه که لا هور ۳۱.

۱- دور نییه که له پور له (که ل و هور) وه رگی رابی، که ل وه ک که له گا، که ل گامیش، که ل مل: (که ل مل باوانم) که ل

کوردەواری ۲۷۸ / شه پۆل

گۆرانی به شیکی هه ره کۆن و گرنک و به نرخه له به شه کانی فولکلۆری کوردیمان و له هی میلله تانی تریش، وه سهردهمی پهیدا بونی ئەم هونه ره ته گه پرته وه بو شه و کاته ی که ئاده میزاد و به ره ی مروّف فیّری زمان گرتن و قسه کردن بووه و به تیری عه شق و ئەوین کاری پیکراوه و نیر و می یان که وتونه ته ئەوین بازی و خولیای یه کتره وه.

ئەوین گرنگترین هۆی پال پێوه نهر بووه بو دروست کردنی ئەم هونه ره له لایه ن ئاده میزاده وه، ئەوه ش به هۆی ئەوه ی که وا ئەبیین زۆربه ی زۆریان له سه ر ئەم بابه ته و تراون و له سه روی هه مو نه ریته کانی تری کۆمه لایه تیه وه دانراون... جوانی نیشتمان و خوړسک و سروشت تاراده یه کی زۆر خو یان له گۆرانیه فولکلۆری یه کانماندا ئەنوین. ۳

بلاو *BLAU* له بابه ت تایبه تیه کانی دهنگ و ئاوازی کوردی و گرینگی ئەوانه زۆری گرینگی پیداون، ده لّی: هه ژارترین هۆزو عه شیریه ی کورد له بابه ت ئاوازی دلگیره وه بی نیان، ئاوازی قاره مانانی جهنگی، عومه راغا که له (دیادین *DIADIN*) جاری شاد، جاری توند. جاری خه فه تاوهر، مروّف سه ر سام ده ما که خه لکی له ده ور کۆ ده بونه وه.

لییارد له کتیبی نینه و او که لاواکانی ئەو ی ج ۱ - په ره ی ۲۹۲ له بابه ت شیعو موسیقای کوردی یه زید - ی یه وه سهیره، ده لّی: له سه ر گۆری شیخ عادی له لاله ش گویم له چه ن ئاواز

به واتای قه وی، به هیز وه به کینایه واتای سه روک، سه ردار و ره ئیسیش ئەدا. هور سوکه له ی ئاهورا، ئاهورامزدا، (ئاهورمزد) که وای: گه ل هور به تیکرا به واتای مه زن، سه روک و سه ردار ی ئاهورمه زدا په رستانه (ره ئیسی ئاهورایی یه کان) له زمانی عه ره بيشدا هور، خو ر، بوته (هو) ده رویشی کورد له کاتی هاوارکردن له خوا ده لّی یا (هو، که ده بی هه ره مان: (ئاهورا) بی یا که له پور ئەم هۆزه کورده، سه ره به (کلاهوری پالّه وانی فه رمان ره وای پیشوی مازنده ران بی که که یکاوس وستی بیخاته بن فه رمانی خو ی، شانامه له چه ند جیگه دا ناوی ئەو کلاهوره ی هیناوه که ده لّی:

کلاهور که لافاوه بو له مپهران - هه مونا زی هه ر به و بو مازنده ران - کلاهور په یا بو، وه ک شیر ی نیر - سه ری داله سه ر داری ئازاو دلیر - که په نجه ی ده په نجه ی کلاهور په راند - هه مو نا خو نی وه ک خه زه لوه ره گوه راند - که گاسی په کانی مازنده ران کورد بون و کلاهور ده شی له وان بوی - که گورو گۆران تیره یه کن و له توره مه ی گوڊه رز - ی کوری گه شواد - ی کوری گیو، که ئەو گیوه وه زیری که یکاوس بووه و هه ر خو ی له جوکم کردنا حیساو بوگه و ئەو گوڊه رز - ه دو کوری په ناوی (گیو و (ره هام یامامه ره هام) هه بووه له بنه ماله ی بوختی کوردن - کوپه له سه ر شه ره فنامه ی ئەمیر شه ره فنجان به کوردی په ره ی ۵۹۵ تا ۵۹۳ وه یادداشتی (شه پۆل).

۲- ئاوینه ژماره ی ۱- چاپی ۱۳۷۱ په ره ی ۶۴ - قسه کانی بهر یز نوره دین سألّه ی و ده س نوسه کانی بهر یز عه بدوره زاق بیمار.

۳- ئاوینه ژماره ی ۱۱ سالی ۱۳۷۱ - چاپی تاران (شه پۆل).

کوردەواری ۲۷۹ / شەپۆل

بوکە (بە درژێرای تەمەنم قەت دەنگ و ئاوازی ئەونە خوڤم نەبێستوووە کە تائەو رادە شوین دانی و دل نشینیش بێ) دەنگی خوڤی ئەو، شمشال لە تەک دەنگ و ئاوازی ژنان و پیاوان ئاوێتە ببو.

یالاوژە LAWI یا بەیتی کورتی غەنایی کە قسە لە رازو نیازی ئەویندار و ئەوینگر دە کا، های لە یلی، های لە یلی... وای لە یلی، وای لە یلی، ئەری لە یلی دەلال... و جار جارەش دنە دەری راپەرینە لە راست هێر شکاران دا، لاوژە بو جە عفرە راغای شکاک کە لە چهریق کە بە دە لە دزی لە تە وریز بە هووی وە لە عەھد - ی قاجار کوژراوە، پیاو دە کا بە ئاو. بوزکو: عەزیزخان کوری جە عفرە راغاو برازای سمکووی مەزن کە موی تە لایی هەبو. یا لی جانی لی جانی... سابت کراوە کە لاوژە کوردی زۆر بەرزتر و تەرزتر لە قەسیدە ی عەرەبە، لە سەرەتای سە تە ی ۱۱ ی زاینی عەلی حەریری لە شە مزینان بە زمانی کوردی شیعو مە بەستی نوسیو و دیوانی شیعرە کانی بە دەس نوس بە دەس واسیای نیکتین گەییو. مە لا ئەحمەد - جزیری عارفی رە بانێ بە شیو ی غەنایی، شیعی ئەو ی لە ریزی شاعیرانی بی هاو تا داناو - فەقی تەیران: چریکە و مەنزومە ی ئەسپ - ی رەش یاشە و دیز، مە لای باتە دانەری مەنزومە ی دمدم، حە کیم ئەحمەد - خانی دانەری مەم وزین بە شیعر - ی کلاسیکی، عەروزی، یا عەلی تەرە ماخی کە لە ۱۰۰ ی مانگی و ۱۵۹۱ و ۱۵۹۲ ی زاینی کتیبی کوردی نوسیو وە ئیسکە ندە رژابالە شاری ئەرزە رۆم چاوی بە و کتیبە کە توو وە کە دە ستوری زمانی کوردی یە. ۱۰۰ پەرە یە و عەبد رە قیب ئەم دە ستورە ی دیو ۲۰.

یا ئە شکاری کوردی بە زاراو ی لوری و کونی کوردی: بابا تاهیر ی کورد ۳.

۱- پێشکار: ئوستانداری تەوریز بە قورئان سویند دە خواو قورئان بو جە عفرە رانما مور دە کاو بە فریودان و سویندی بە درۆ بانگی دە کە نە دار حوکومە ی تە وریز و بەرە شە کوژی جە عفرە راغای چهریقیا کوشت. کورد و کوردستان واسیلی نیکتین تەرجمە ی محە مەد - ی قازی پەرە ی ۱۸۶ و ۱۸۷ چاپی ۱۳۶۶ و بە بەیت و لاوژە بە کوژرانی دا هە لو تراو. و. نیکتین کە زی ۱۲ (شە پۆل).

۲- (ژیناوەری زانایانی کورد... (شە پۆل).

۳- عوریان پەراو ی کورد و کوردستان نو سراوی واسیلی نیکتین پەرە ی ۵۸۰ و ۵۸۱ و... تەرجمە ی محە مەد - ی قازی. ئە بی بلین: شیعی غەنایی کوردی بە ئیلهام لە ژن دە وتی وە ک لای لایی.

کوردەواری ۲۸۰ / شەپۆل

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

کەسایەتی و خوو ئاکارو داب و دەستور و لێهاتویەکانی بنەرەتی، وە تەنانەت
خەوش و عەیبگەلییەکە دەبیتە هۆی جیایی نەتەوێک لە نەتەوێکی دیکە، بە نبوغی
ئەو نەتەوێ ناو دەنری^(۱)

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

ئاواز، یەکیکە لە هەستە دەروونی یەکانی یەک نەتەو، بەشی لە دام و دەزگای
هەناسە کێشانی زۆربەیی گیان لە بهران لە لێو یا دنوک و دندوک تا دورییانی خرخراکە و
قورگ لە تەک سی پەلاک و ئەندامانی نەفەس کێشان، لە کاتی ئەنجام دانی ئەرکی ژبانی
سەرشانی خۆی، توانایی بە دیهێنانی دەنگیشیان هەیه، گشت گیان لە بهرانییەک بە دەم
دەنگ دەردەبرن، خۆی جووری ئاوازه، ئاوازی قەناری، دیقل (کە لە شێرو کە لە باب)،
بولبول، پەپوسلیمانە، کوند، ئەسب، گورگ، گویدرێژ، دال، شیر، پلینگ، کتک
(پشیلە)، سەگ، بۆق و سیسر^(۲).

۱- (ویلتیر، پەراوێی فەرھەنگی فەلسەفی، نەقل لە واسیلی نیکیتین، تەرجمەیی محەممەد قازی، کوردو
کوردستان، بلاوکی نیلوفر - ۱۳۶۶، پەرەیی ۱۵۹). (شەپۆل).

۲- دەنگ: حیلە، لورە، سەرەسەر، زریکە، میاو، قەرەقر، تەپەتەپ، بۆلەبۆل، زرمەزرم، خریمەخریم، بۆرەبۆر،
قیپە قیپ، زریکەزریک، قیژەقیژ، زەرەزەر، ھاژەھاژ، زەرەزری زریزە، مرخەمرخ، قلمەقلم، قلیپقلیپ، چریکە
چریک، چریکە دەنگ و ئاواز، تێ چریکاند، شریخەشریخ، شریقەشریق، بروسکەبروسک، خاوەخاوە،
زرنگەزرنگ، تریپەتریپ، ھاسکە ھاسک، تاسکە تاسک، ھەسکەھەسک، ھەنسکە ھەنسک، قوورەقوور،
قولتەقولت، پێشم وھۆر، پێزم وھۆر، میزەمیز، بریکەبریک، چەقەچەق، شاپەشاپ، قرخەقرخ، فرتەفرت،
گرمەگرم، زرم وکوت، خنکەخنک، چکەچک، تکتەتک، قرتەقرت، گارەگار، قریشکەقریشک، ئاخ، ئوخ،
ئوخەیی، ئافەرین، ھاوار. - ھەر وھاواژەگەلی وەک ئافەرین کە واتای فیعل بەدا، شیبە یا شەبیبی جوملەیی
پێ دەلێن. ئافەرین یانی پەسەند و ستایش دەکەم. بەلام ئیسمی سەوت یا ناوی دەنگ تەنیا دەنگی تایبەت بە

دهرپرینی ئه و جوړه ئاوازو دهنگانه له و جوړه گیان له بهرانه، خوی بو جوړی پیوهندی له ته ک هاونه وعانی خویاندایه و له لایه کی دیکه وه نو مایشی لیها توو به کانی خورسکی به له واندا، یانی منیش هم... ئه شگونجی بو دهرپرینی عه شق و ئه وین بی یا بیزاری، ناله، دهرپرینی ئیش و دهر... ههر جوړ بی بو دهرپرینی هوی دل و دهرونه، بی شک، له دنیای خیلقت دا، دهنگ بهر له واژه هاتووه و بیرى مروف زور بهر له وهی واژه گیرینی، ههروه ک زینده وهری دیکه یا که می سهرکه و توتر له وان، ته نیا به هوی که رهسته ی تازه وه، رازی دل و دهرونی خوی هونیه ته وه. ئه شگونجی که ئاههنگ گه لی بهر فره، بهر له په یدابوونی یه که م بیژه هه بووه، لام وایه له م دهره دا هندی له بزوینه کان که له سهره تایی ترین شکلی ده زگای و تاری به دی دین، له نیو دهنگ و ناله و نازنادا خویان نیشان دابی. تاییه تمه ندی شکل و نهرم و شلی ئه م ده زگایه له ئینسان دا بوته هوی په یدابوونی یه ک دوو پیتی «ب» و «د»، بی دهنگی لیو و دیان، وه بیریش زور به له ز ئه وانه ی سه بت و زه بت کردووه.

به په یدابوونی که لام و پیوهندی بیرو ئه ندیشه سیلوله کانی می شکیش ریگای بی گه یشتنی زیاترو شویندانانی موته قابیلی له سهر ئه نداهه کان گرتوته بهر، واژه بیجگه له بایه خی و یژاوه ری و نیشان دان، ساختی ئاههنگ و دهنگی هه یه، نیزامی ته نه فوسی و مه کانیزمی ده زگای و تاری، ئه و ساز و ساخته ی به واژه داوه که به هوی ئه م تاییه تمه ندی یه، ده توانی له گه ل پاراستنی باری پیته کانی، به وینه ی ئاههنگیش به بیان بکری. بوونی واژه له ئاههنگدا پیوهندی میژووی له نیوان ئه و دووانه دا راگرتووه و دهنگ و ئاوازی به ره می پیوهندی ئه م دوانه یه، ئه بی بزانی موسیقی ره سه نی کوردی، بهر له زمانی کوردی به وینه ی ئاوازی ته نیا هه بووه، پینگه یشتنی دهنگ و ئاوازی کوردی زور به خورسکی هاتوته پیشه وه، چونکه کورد و خورسک پیوهندی زور نزیکیان پیکه وه هه یه و ئه و پیوهندی یه ش هه روا بهرده وام پاریزراوه، ئاوازی کوردی، وه لامی ناله و زاله ی گیانیه تی که ئازادانه له چیا و کویستانی رهنگین دا ژیاوه و

مروف وه ک: قیژه قیژ یا دهنگی تاییه ت به ئاژال وه ک قاسپه قاسپ یا دهنگی که له ژینگه و خورسکه دا هه یه. وه ک خشه خش، که و ابو دهنگ له گه ل ناوی دهنگ لیک جیان.

دەژی. دەنگ و ئاوازی کوردی، پەلەوەر، تافگەو سروەیی دەم کەل، لە دل و دەرونی گشتیان، بە تاییبە تاییکی تاییبەت بە خۆیان فیڕی بوون. خاتو جەمیلە جەلیل، لیکۆلەری کورد لە بەشی شۆرەوی بەروو لە ساڵەکانی ۱۹۸۸ی زایینی لە سەر دەنگ و ئاوازی کوردی و دانانی نۆت پۆ ئەوان، دەلی: دەنگ و ئاوازی کوردی، دەنگ دانەووی ئاھەنگی شاخی رەنگینی کوردستانە. دەنگ و ئاوازی سویند، هی باو باپیرانمانە، هاژە و خوشینی ئاوی چەمە خورین و تافگە پرهاژە و گیشەکانە، کە لیترە و لەویین ئەو ئاقارە، دە بیسری. دەنگی کزەبای سەر دوندی کینۆ بەرزەکان و دەنگ و ئاوازی بالندە و قاسپە قاسپی کەو. لە بناران و بارەباری مەرۆ بەرغەل، نەعرەیی سواران و ... ئایا ئەمە میژووی زیندووی نەتەووی کورد نیە؟ ئەم خۆرسک بوونەیی دەنگ و ئاوازی کوردی تەنانەت لە کر و تەویشدا دەنگی داو تەووە و خۆی ئواندوووە.

شیعرو هۆنە لە دانان و سازدانی ئاھەنگ و دەنگ و ئاوازی کوردی، لە دەزگا و شیووی جیا جیا، چ لاوژە، حەیران، قەتار، بەیت، سیاچەمانە، هۆرە، ئەللاوہیسی، بالۆرە و لاواندەنەووە... (باوہ کو لە زۆر بەیاندا ساز توانایی هاوڕینی کردنی لە گەل ئاواز خویندا نیە)، هیچ شویندانانێکی نەبوووە نیە. واژە بە جۆریکی وا لە ئاوازا دەتوێتەووە کە زۆر ئاستەمە بدۆزێتەووە، بڕگە گەلی کۆنی موسیقی کوردی هێمان هەن کە تەنیا بە ساز (و شمشال و...) بە بی دەنگی ئاواز خوین ئە بری بەرپۆ، هەندی لەوانە زۆر کۆن، هەندیکیشیان ریوایەتی گشتی ژبانی کۆمەلایەتی نەتەووی کوردە، کە بە زمانی خۆیان بە دەنگ و ئاواز دە یلین و دەی خوینن. لە ئاوازی تاییبەت بە هەلپەرکی، کە بڕیکیان بە بی ساز دە خویندرین. ئاھەنگ و بەتالوکە خویندن بە پیوستی هەلپەرکی کەران دە گوردری، کەچی ئەو شیعرا نە دوویات دە بنەووە.

ئێوہ کەمی لەم چەند شیعەرە جوانە بیر بکەنەووە کە حە کیم مەو لەووی کورد لە وەلامی ئەحمەد بەگ کۆماری دا بە زاراوہی کوردی هەورامی لە پەسەندی بوکی کوردی دا فەرمویەتی، ئە بی ئەمەش بلین: زاراوہی کوردی هەورامی هەر دەلیی خوا بو هۆنە و شیعروتنی بە دیهیناوە و خولفاندویەتی.

زیلە گوارە و زرنگەیی زەنگلەیی زەر لەرزەیی نەونەمام، لەرەیی لیمۆی تەر

شەوق زەوق و بەرق فەرق زەر کلاو ورشەو پرشەوی خۆی کولم و پۆگلاو
شەقەو تەقەوی گەرم، چەپلەو حیلەیی نەرم چریکەیی وە ناز تریکەیی وە شەرم
سەمای دەسماڵان، رەمای نەوہالان نەمای مەلالان نەمای وەش خالان

دەیی با بزانیی لیکۆلەرانی هەندەران سەبارەت بە دەنگ و ئاوازی کوردی بیرو رایان
چیە و چلۆنە؟ واسیلی نیکیتین لە پەراوہی کوردو کوردستان^(۱) دەنووسی گشت
جیہانگەرەن لە بابەت ئاوازی کوردی یەوہ، زۆر بە گەرمی و عەجباتەوہ، یە کسان
قەسەیی لیدە کەن. زۆری لە گۆرانیە کان بە نۆبە، بە کۆرۆگەرە لاوژە دە خویندەری، گۆرانی
دروینەوان لە بابەت فەرہادو شیرین چەند ہونە یە ک، لە ئەشعاریی (تاس) کە لۆتکە
لینخوہ کانی (ونیزی) دەیی خوینن دینیتتەوہ بیر^(۲).
بلاو دەنووسی: بی ئەنواترین ہۆزەواری کورد، لە بابەت گۆرانی و ئاوازی دلنەواز،

۱- پەرہی ۳۰۱ی چاپی ۱۳۶۶ تەرجمەیی محەمەدی قازی بە فارسی، دەنووسی: نیکلامار لە کتیبی
خۆیدا (لە بابەت واژەیی چەلەبی، پەرہی ۱۲۷ تا ۱۲۹، واژەیی چەلەبی یانی خودایی، واژە یە کە کوردی،
بەلام تورکیش یە کاری بردووہ و لە کوردی وەر یگرتووہ. چەلەب: خودا، نەجیب زادە، خودانی بوت
پەرستان، باش، نیژاد، شازادە، پیر، دەورە گەر، خونیا گەر، گۆرانی بیژ، کوری بەگ، ناغازادە. چەلەبی: ئیسمی
مەنسوبی چەلەبە. یەزیدی (ئیزدی - یەزت)، ئیزدی یە کان خودایە کیان بە ناوی چەلەب دە پەرست و
عیادە تیان بو دە کرد. ہەندی دەلین: واژەیی ناخری (علی اللہی) لە چەلەبی وەر گیراوہ، خوندە کوپ، یا کوپی
خوا بە کار براوہ. یەزیدی پتوہندی بە (یەزید بن معاویە یا یەزید بن ئەنيسه) نیہ. یەزیدی لە ئیزدی (یەزت)
بە واتای خوا، وەر گیراوہ، چەلەب: کەرستەیی موسیقی: دو سەفحەیی برنجی کە دەیی کوتن بە روی یە کدا،
زانانا، شور، غەوغا، دەنگە دەنگ (سنج). عەشایری کورد کە پەرہوی ئایینی یەزیدی (ئیزدی - یەزت) ن
دوو جۆرن، رەشپۆش، سپی پۆش، لە ئیورەشپۆشان دا رۆحانی سەرہەلدەدا، رەشپۆشان یە چەلەبی ناودار
بوون ئەک یەزیدی، ہەرچەند ہندی لە رەشپۆشان بە ناوی فەقیران دەناسرین کە جۆری مەلای یەزیدی یە.
یەزیدیان بە بیخەوش بوونی خوین و ئەسل و نەسەب و ئەعیان و ئەشرافی خویان دە تازن. ناوی چەلەبی لە
شاری مەہاباد وەک (عبداللہ) چەلەبی ہە یە. تورک چەلەبی لە واتای ئەرباب و خواہن مال بە کار دە پیا،
چەلەبی لە ئاوازی عامیانەیی تورکی و لە وتووێژی عامیانەیی عەرەبی سوری: (سوریە) ہاتووہ کە دەلین
(چەلەبی، چەلەبی، شامی شومی، مسری حرامی) یانی: (چەلەبی لە تیف و زەریف، شامی (دیمشقی) شوم،
مصری دز). واژەیی چەلەبی کوردی یەو میژوووی کورد لە خۆیدا نیشان دەدا، واسیلی نیکیتین کوردو
کوردستان، تەرجمەیی محەمەد قازی، پەرہی ۳۰۱ و ۵۰۰ تا ۵۰۷ چاپی ۱۳۶۶).

۲- ۳- تاس Tasse شاعیری ئیتالیایی (۱۵۴۴-۱۵۹۵) کە شیعری غینایی و حەماسی وتوہ، جا لە بەر
ئەوہی کەوتە بەر ئازارو شکەنجەیی خۆی کلیسا، لە حالیکە نزیک بە شیتی مرد.

به هونەر زاحاودری، له وشۆینهی که هونەر له خورسک و فیتره تی پاک و زولالی ئینسان سهر چاوهی گرتوه و له هه مو شتونی ژبانی مروّف رهنگ ئەداته وه له گهّل عه واتیف و روح و ههستی مروّف پێوهندی راسته و خوی ههیه، له بهر ئه وه، به زه مان یامه کانی تایهت کورت نایته وه و ئینسان به درێژایی ته مه نی خوی، هه میسه له گهّل جوانی و هونهر دا ئیش و کاری هه بوه. به لام ئه بی بزاین: واتای هونەر چی یه و به چ کاریک دی؟ له ناساندنی هونهر دا ده توانین بپژین: که هونەر، هویه بو سه بت و زه بتی عه واتیفی ئیلاهی و خودایی و ههستی پاک و بیخه وشی روحی ئینسانی له قالبیکی دیاری کراودا.

ههروه ها هونەر، هویه بو راگه باندنی ئەم ههسته، له دنیای بیرو میسکه وه، بو دنیای دهره وه و بو نیو خه لک و کومه لگای به شەری.

فیرکردنی ئه وه به خه لک، نه کردنی ئه وه له زه مانیکه وه بو زه مانێ تر، به ته ناسویی که هونەر بتوانی که مالی مه حزی روحی مروّفانی له دنیای دهره وه دا بنوینی و جوان نیشانی بدا، له که مالی خوی نیریک تر بیه وه و به راوه ژوش، هه رچی له مه (عه یهت به خشین به که مالی روحانی مروّف) فاسیله بگری، بی بایه خترو بهر ته سکتتر ئه بیه وه که وابو، هونەر هویه که زور شوینداره بو گوران و گورانندی ته واوی لایه نه کانی باری ژبان له کومه لایه تی دا.

هه روا هونەر خییوی ریساله تی مروّف سازیشه

هونەر به که لک و هه رگرتن له م تایه تیانه ئه توانی به ناوی یه کی له شوین دانهرترین و گرینگترین که رهسته، بو عومق به خشین بو نیشاندانی حه قیقه ت و ناسینی مه عارفی ئیسلامی که لکی لی وهر بگیری.

میژوی ئیسلام و لایه نه جیاوازه کانی رامیاری، کومه لایه تی خووناکاری «ئه خلاقی» سیره و ره وشتی ئه نبیا و پیاوچا کان و خووناکار باشان ههروه ها که سایه تی یه، دینی و رامیاری یه کان به درێژایی میژو ئه کری به وینه ی خونجاو، و گونجاو به بیرو رای جیا جیاوه، له قالب و بیچم و دیمه نی هونهر دا نیشان بدرین.

هونەر ئه توانی زمانی راگه یاندنی حه قایق بی، به تایهت له و شوینانه ی زمان هیزی

به یانی بونه بی وله ته وسیف و په سن و تیگه یاندنی جوانی روحي ئینسانی و مروفانی عاجز بن. به لآم نه مرو له زور بهی نوخته ی جیهان نه وهی به ناوی هونه ر هل نه داو له فزاو هه وای نه خو شی (نوی بونه وه) و (شارستانیته) بال و په رپان ده کاته وه، تکنیک و کهره سته ی هونه ره، نه رو ح و حقیقه تی نه وه، نه خشی تکنیک له هونه ردا ته نیا سه بت و زه بت و نه قلی هونه ره. دیار و رونه که هه رچی ته کنیک-ی هونه روه ر له به ک هونه ری قوی تر دا بی له راستیدا نه داو به بیان و ته وصیف و په سنی نه و هونه روه ره له بابه ت هه سته ی خو ی زیاتر و کاملتر نه بی، نه ته وه روژا وایه کان له روی بنه ره تیکی راست و دروست و موفه ق بو قیر کردن و بار هیئانی تا که تا کی شیاو ته قویه تی ته کنیک ی پیوه ندی دار بون: ناودارانی له دنیای هونه ریان هیئایه مه ی دانه وه، که له باری هیزی به بیان کردن ورونکردنه وه و ته کنیکه وه، بی وینن به لآم نه مه به م و اتایه نیه که هونه ر له روژا وایه دا گه یشتو ته پله ی که مال و جه مالی خو ی، به لکو له به رانه ردا هه ر نه و نه ته وانه له روانگای ده سمایه ی مه عنوی هونه ر (هه سته ی به رزی و عاتیفی) زور له خو ر هه لآتی به کان کز تر و نرم ترن، هه روا نابی له بیر بکری که هونه ر ته نیا له ته کنیک ساز نه دراوه. به لکو ته کنیک هو یه بو به دی هیئانی قالبی زاهیری هونه ر، نه گه ر هونه روه ری، له بار و بابه تی ته کنیکه وه به ته وای قه وی و له حده ی نه وعی خو ی بی، هیئان به ک هونه روه ر به راستی نایه ته ژماره، چونکا هونه ر ته نیا بریه تی: له صه نعت و ته کنیک و زانسته نیه. هونه ر کو مه له یه که له هه ست و ته کنیک له گه ل صه نعت دایه، ته کنیک نه بی به نو به ی خو ی گو یای هه سته ی به دی هیئری خو ی بی، نه نا ته کنیک-ی خالص هه رچه نده به رز و له حده ی که مالی خو ی بی، بی رو ح و گیان نه بی، یانی هونه ر نیه، به لکو ته نیا صه نعت ته. له پیوه ندی له ته ک هونه ردا له دنیای ئیستا که یشتا نه بی بو تری که ره وشتی که مه کو گه لی هونه ری، ته نات ناودارترین هونه ر ستانه کانی جیهان له ریشته گه لی جیا جیای هونه ری یان گردو ته پیش بریه تی به، له گرینگیان به ته کنیک ی هونه ر، بی نه وه ی به دابین کردنی هه سته ی عولوی یانی: ده سمایه ی نه سللی هونه ر.. سه رنجیکی یان داو له دابین کردنی ده سمایه ی مه عنوه ی هونه ر، هه مویان به ته قلید-ی خود به خودی ئی حساسی به کترین و به په یروه ی کردن

لههست و ئیحساسی عادی قوتایه سه ره تایی و هونه ر خوازه کان له جهره یانی پهروه رده کردن و ته قوییه تی ته کنیکدا ئیکتیفایان کردوه.

بهم جوړه، ته کنیک-ی قهوی تیکه له به فقه قری مه عنه وی (ئیحساسی عولوی: ههستی به رزی) له جیهانی هونه ردا ههروه کو گورزیک بوه که درایته دهس تا که تاکی ناباش و ناشیاو تا... له حاند سر سورمانی بیرو رای گشتی، که رهسته وده سکر دی خو یان نیشان بدهن و سر له خه لک بشیوینن و نه زانانه واداریان بکه ن به ئافهرین وتن و چه پله ریزان.

به گشتی ئامانجی هونه رچییه؟ هه رچه نده، وه لآمی ورد وراست بهم پرسیا ره، پیوه ندی به ناسینی ورود و قولی هونه روه هه یه، به لآم به کورتی ئیشاره و ئامازه یه ک به ئامانجی هونه ر بو ناسینی پیوه ندی هونه ر وچا وورا ورا که یاند زه روری یه، ئامانجه کانی بنه ره تی و گرینگی هونه ری نه صل و ره سن و جسن و حه قیقی بریه تین له:

۱- تیف تیفه و ته لئیفه ی روحی خاوه ن هونه ره که له نه تیژه ی په ره گرتن و قبول کردنی ههستی به رزی روچی هونه روه ره له کو مه لدا (چونکا حه قیقه تی روچی هونه ر پیوه ندی به روچی هونه روه ره هه یه).

۲- زیندو کرده وه ی عه واتیفی که به وینه ی خو رسک و ته بیعی له نیو مرو فکه لدا به وه دیعه دانریاوه.

۳- به دی هیئانی یه کبون و یه کیه تی روچی له کو مه لدا، به و مه رجه، که هونه ری حاکم له کو مه لدا له کانالی دروسته وه: (ئیحساس و روچی هونه روه رانی به رپرس سر چاوه ی گرتی).

۴- بوژانه وه ی جوانی و زیبایی خو رسک و فیتری که له سروشتی مرو فدا دانراوه، به لآم له بیر بریاوه ته وه.

۵- به دی هیئانی ته نه وع له واقعیات و حه قایه قی ژباند که له سوینگه ی یه ک نه واختی، ماندو کهر بو ته مه لال هیئر که دیاره ئه م جوړه ته نه وعه، ئه بی بو پیگه بین و هه لدانی باری مه عنه وی هونه ر بی.

۶- سه‌ره‌نجام هونه‌ر له پله‌ی بونی خویدا، جوانی روچی مروّف له قالب و شکلی مه‌لموس و بینراو دا ساز بوگه‌و نیشانه‌کانی خوا‌باشترو رونا‌کتر به‌کوږ و کوّمه‌ل نیشان ته‌دا جا‌دیاره به‌سه‌رنج‌دان به‌م هیزی نفوزه‌سه‌ر سوږما‌نه‌وه، که‌له‌نیو‌خه‌لک‌دا به‌یانی کردوه، که‌هونه‌ر هه‌روه‌کو‌زوږ به‌ی په‌دیده‌که‌لی بایه‌خداری مه‌وجود له‌کوږو کوّمه‌لگای به‌شه‌ریدا، هیچ‌کاتی له‌ده‌س دریزی حا‌کمانی سته‌مکار، پاراستراو‌نه‌ما‌گه‌وه‌مه‌یشه‌له‌خز مه‌تی حوکه‌مه‌تی سته‌مکار دا‌بو‌وه‌له‌وه، بو‌باری ئیستعمارو ئیستعمار‌ی‌گه‌لانی دنیا‌که‌لکیان وهر‌گر‌توه.

هونه‌ر، یه‌کی له‌باشترین و له‌بار‌تیرینی که‌ره‌سته‌ی چاوو رای ئیستعمار‌گه‌رانه، بو‌دا سه‌لمانندی جینایه‌تیان، ته‌مروّش له‌شکلی پیچه‌له‌پیچترین‌دا و به‌ته‌کنیک‌گه‌لی زوږ پیشکه‌و تو‌تر له‌خز مه‌تی دیوه‌ز مه‌کانی خوږه‌ه‌لآت و خوږاوادان.

له‌وشوینه‌ی که‌هونه‌ر له‌گه‌ل عه‌واتیف و روچی مروّف پیوه‌ندی نیزیکی هه‌یه‌به‌ئاسانی ته‌توانری له‌لایه‌ن حوکه‌مه‌ته‌کانه‌وه‌بو‌را‌کیشانی خوږه‌ویستی خه‌لک و خو‌کیشانه‌نیو‌ته‌وان که‌لکی لی‌وه‌ربگیردری.

جا‌له‌م‌روه‌وه‌زل‌هیزه‌کان بو‌به‌دی هینانی مه‌به‌ستی شومی خو‌یان له‌لایه‌نی جیا‌جیای فه‌ره‌نگی رامیاری، ئابوری و... له‌هونه‌ر‌که‌لک وهر‌ده‌گرن. وله‌ئا‌کام‌دا‌ئه‌م په‌دیده‌بایه‌خدا‌ره‌که‌ته‌بو، هو‌بی‌بو‌بیداری و روش‌ت و پیشکه‌وتی مه‌عنه‌وی خه‌لک، ته‌یته‌هو‌ی مه‌ست‌بون و ته‌حمه‌ق‌بونی خه‌لک و هه‌روا‌ته‌یته‌هو‌ی سه‌ر‌گه‌رمی و سه‌ر‌قال‌بونی دارا و ده‌وله‌مه‌نده‌کان. باشترین نمود‌ی‌عه‌ینی‌ئه‌م هونه‌ره‌کراوه و گو‌ریاوه، هونه‌ری شاپه‌سه‌نه، که‌هو‌ی له‌ناو‌چونی خو و ته‌خلاق‌ی چاک‌بو.

به‌گشتی‌گرینگترین مه‌سه‌له‌یه‌که‌له‌هونه‌ردا‌ته‌بی‌له‌به‌ر‌چاو‌بگیردری، ته‌لتیف‌ی عه‌واتیف و ته‌هذیب و باش‌بونی که‌یفی هه‌ستی هونه‌روه‌ره، تازه‌مانی که‌ئه‌م‌کاره‌حه‌یاتی‌یه، له‌چوار‌چیوه‌ی هونه‌ردا‌له‌به‌ر‌چاو‌نه‌گیردری، هونه‌ر، جیگای‌ئه‌سلی خو‌ی نادوز‌یته‌وه. ئیستا‌که‌زانیمان روچی هونه‌ر، پیوه‌ندی به‌جو‌ری روچی و پاکی دل و ده‌رونی هونه‌روه‌-روه‌ه‌یه، جا‌که‌وابی، ته‌بی‌هونه‌روه‌ر‌به‌دلی پاک و بیداره‌وه‌چ له‌زه‌مینه‌ی سینما، ته‌ئاتر،

Dr.Saleh Ebrahimi

راديو، تلويزيون، شيعر و هونه، چريکه و چيروک، نه قاشی، موسیقي، سازو تاواز و... خه ريکی
نوواندنی هونه ريی

***

نه و روز ، تازه بونه وهی بیره وهری گه وهی خزما یه تی ئینسان و سروشت و خۆرسکه

گزینگی به هارو چرۆدانی دوباره، مزگینی نه و رۆزوها تنه وهی سالی نوئی به هات نه دا له ههروه رزیکدا، له هه رکات و سات و کاوینگی کدا هه موشتیک تازه و نوئی ئه بیته وه، هه رزه مان، دنیا و ئیمه و گشت کایینات له حالی گۆپان و گۆپیاندان. به لام، نه و رۆز ئاو وهه وایی تری هه یه، کاتی چرۆ دان و گۆل و غونچه دانی دوباره ی خۆرسک و سه ره تای که زی نوئی بونه وهی دوباره ی سروشت و جیهانه.

به گزینگی نه و رۆز دار و گۆ و گیا و گۆل نه فهس و هه وایی تازه هه ل ده مژن و جوان و شاد و تهرو پاراو و عه تراوی ئه بن، چومه له و چه م دینه جۆش و خرۆش و مهل و بالنده کان دوای ماوه یه ک کز و که نه فتی و که سیره بون، دوباره بال ئه گرن و دهسته دهسته و پۆل پۆل سترانی تازه ی ژیان ده خۆپین، کوتر ده سه ده کا به گمه گم و که وله کو ساران ده قاسپیتی و پاساری له سه ر دار و گوئیسوانان ده جر بوئی و بولبول له نیو گۆل ده خۆپینی و چینه له ریشه ی دل و دهرون ده کا. رۆزگرو نوری تازه به سه ربانی ژیانی مرۆف دا ده پرژینی و خۆپین له شاده ماری

ئىنساندا به خۆرسك ده گهرئ و مروف گهش و شاد ئه بئ.

نه وررؤز له هه مو شوئىنگى زه ويدا خوى ده نوئىنج، ههست ئه كرى و خوئىشان ئه داو زه وى ده راز ئىته وه و دونيا ده خه ملئىنج نه وررؤز تايهت به شوئىنگك له م گوى ئه رزه نيه، هئى فه رهنگ و مه رامئى تايهت نيه، نه وررؤز جئزنى له داىك بونى خۆرسكى ئىنسانه. نه وررؤز يادى سهركه و تنى به هاره به سه رساردو سرى زستاندا، يادگارى زال بونى كاوه به به سهر زوحاكى زالئ و مارزدا، نه وررؤز جه ژنى نه ته وه بئى به، كه هه مو ده يناسن كه چييه، نه وررؤز هه موسالئىك ده گه رته وه و ده كرىته جئزن و شادى، هه مو سالئىك. قسه ي ليوه ده كرى، رؤزيان و تووه و رؤزمان بيستوه دياره ئىتر نيازى به ته كرار و دوپاته كردن نيه؟ چونكا هه به، مه گه ر خؤت نه و. رؤز ته كرار كه يته وه؟ جا كه وايئ باقسه كردن له نه و رؤزىش به ته كرار و چهن پاته ببسىن. له زانست و ئه ده بدا ته كرار به مهلال هئنه ر و بيتهوده دانراوه، ئه قل و ئاوه رته كرار په سه ند ناكا، به لام ههست و ئىحساس، ته كرارى پئى خوشه، خۆرسك و سروشت ته كرارى خوش ده وئى، كۆرو كۆمه لگا، نيازى به ته كراره. خوسك و خؤد كرد له ته كرار ساز دراوه، كۆمه لگا به ته كرار، هئزو و زه ده كرى، ئىحساس به دوپاته بونه وه گيانى وه به ردئى، نه وررؤز چىرىكه و چىروكى جوانى و خوشىكيه، كه له ودا ته بيعهت و خۆرسك ئىحساس و ههست و جاميعه و كۆرو كۆمه لگا پئىكه وه دهس به كارن.

نه وررؤز كه چه ندين سه ته به ناز و فخر به سهر جئز نه كانى ديكه دا ئه كا له بهر ئه مه به، كه قه رادا و ئىكى دهس كرى كۆمه لايه تى، يا به ك جئزنى داسه پاوى رامبارى نيه، جه ژنى جيهانه و رؤزى شادى ئه رزه. ئاسمان و رؤز، هه روا خر مه و چرته و قرته ي چرودان و گول و هه لدان و له داىك بونى خۆرسكه و پر و ته ژى به له كهف و كولى هه ر سه ره تاو په يدا بون و بوون و هاتنه بوون.

به لام جئزنى ئه م و ئه و، زؤربه ي دم و كات و سات خه لك و ئىنسان له كارگه، موچه و مه زرا، دهشت و سارا، كوچه و كۆلان و بازار، باغ و باغات و دهشتى كشت و كال ده گىر ته وه وه له نيؤ تاو له وه وده و له ژئير ميج و پشتى درگاي به سراودا كۆده كاته وه، قاوه خانه و

چایی خانه و کافه و کاباره، ژبزه وی و سالون و خانوبه ره کان لهه وایچی گهرم به نهوت و گاز، روناک به چرای له رزوک به دوکهل، جوان و رهنگین به رهنگ و... به لام نه و رۆز له ژبیر میچی قورماوی، درگای داخراو، هه وای خهفه، له نیو دیواره به رزو پرله درزه کان که به جالبالو که ته- نراو له شاروله دی له نیومال و له نیو چوار دیواری دل ته نگدا، ده سی مرۆفده گری به ره و داوینی نازاد و بی که ناری خورسک، رای ده کیشی: که به هارگه رم و به تیشکی رۆز روناک و تهژی به له له رین و له رزین و شادی تافه رینش و خولقاندن و به دیهینان، رازاوه به با و باران، بیخی خوش، پنگه و ناخه لیوه، لق و پوپی داخراوی باران، ویکه وتو، پاک و جوان و دلگیر و... نه و رۆز تازه بونه وهی بیره وهری به کی گه وره یه، بیره وهری خزما یه تی ئینسان و خورسک و ته بیعت، هه موسالیک نه م روله فه راموشکاره، که سه رگه رمی کاری ده س کرد و سازدانی سازدراوی ده س و قه له می خو به تی، دایکی خو ی له بیر نه با ته وه، به هاتنه وه بیرى نه و رۆزی پیرۆز، ده گه ژیتته وه داوینی نه و وه کتر بینینه وه نه کاته جیژن.

له گه ل نه و داڤه بوژیتته وه، نه م دیدار و یه کتر بینینه ده کاته جه ژن و شادی. رۆله له باوشی دایکدا، خو ی ده بینیتته وه و دایکیش له که ناری زاروکدا، له شادی و خوشیان چرۆنه دا و نه پشکو ی و خونچه نه دا، رۆندک و سربشکی شادی له لیو نه بار ی، هاواری شادی نه کا و ده س نه کابه گاله گال و چریکه چرین، جوان نه بیته وه و ده چیتته وه سه ر دوخی جارن، ده بوژیتته وه و ده ژیتته وه، به دیتنی یوسفی سنا و بیدار نه بیته وه.

شارستانی و ژباری ئیمه هه رچی پیچیده تر و سه نگین تری، نیاز به گه پانه وه و نا سینه وهی خورسک له ئینساندا ژبانی زیا تر ده کا و به مجوره یه، که نه و رۆز به راوه ژوی داب و ده ستوره- کان که پیر نه بن و ده سوین و ده پوین و بیهوده نه بن، هیز نه گری و بو چونه نیودوارۆز جوان تر و ده رخشان تر نه بی، چونکا نه و رۆز ریگایه که، نه و جهنگی دیرینهی که له رۆزگاری لاتیروا کونفسیوس تازه مانی رو سو و ویلتیر به رده وامه ایکاته ناشتی و ده سه ملانج.

نه و رۆز ته نیا هه ل و مه رجیک بو ئاسوده بون، سه یران و خووش رابو واردن نییه. نیازی زه وروری جامیعه، خوړاک و ژبانی نه ته وه یه کیشه. دنیایی که له سه ر گۆران و گوربان، پسان و تیا چون و پرش و بلا و بونه وه و له کیس چون ساز دراوه، جیگایه ک که له ودا، ته وه ی سابه و نه گور دراو و هه میسه پایه داره، ته نیا گۆران و ته غیر کردن و پا به دار نه بونه، چ شتی ته توانی نه ته وه یه ک، کوپ و کوومه لگایه ک له راست عه رابه ی بی به زه یی رۆزگار، که به سه ر هه موشتدا تی ته په ری و بان و فلیقی ده کاته وه و نه روا، که هه ر پیگه یه ک ده شیکتی و هه ر شیرازه یه ک ده پسینی له زه و آل بی پاریزی؟

هه یچ میله تی به به ره یه ک و دو به ره شکل و بیچم ناگری، میله ت و نه ته وه کوپ یلکه و کوژیکی پیگه وه لکاو ی به ره نه سلی موته والی زور و زه وه نده، به لام زه مان، ته م تیغه بی روحه پیژهنده ی به ره کان ده پسینی و فرت و فتی ته کا، له نیوان ئیمه و پیشینا نماندا - ته وانه ی که رۆحی جامیعه ی ئیمه و نه ته وه ی ئیمه یان ساز داوه و پیکیان هیناوه - شیوو دۆلیکی ته نگه به ری به ی میژوی قوول کراوه، سه ته خالی یه کان، ئیمه ی له وان جیا کرد ته وه، ته نیا داب و ده ستوری باوی کوومه لایه تین که، بزله چاوی جه للادی زه مان، ئیمه ی له م دۆله، پرله به ره رانه په رینی و له گه ل پیشینانمان، وه له گه ل را بوردوه کانمان ناسیاو ده کا. له دیمه نی پیروزی ته م داب و ده ستوره باوانه دایه که ئیمه بوونی ته وان له رۆزگاری خو ماندا، له که ناری خو ماندا وه له «نیو خو مانانی خو ماندا» هه ستی پی ده که یین و خویشمان له نیو ته وانه یه یین. وه جه ژنی نه و رۆز، یه کتی له پته وترین و جوان ترین باوی ماله باوانه، که و اجوان و باو ماوه.

له و کاته دا که داب و ده ستوری نه و رۆز ده به یین به ریوه، ده لیتی: له هه مو نه و رۆزیکدا که هه مو سالییک له م ئاخ و سه رزه وی یه دا ته یان کرده جه ژن و چراخانی و شادی، خو مان ده یین و له م حاله داشانویی تاریک و روناک و رو په ری ره ش و سپی میژوی میله تی که و نارای ئیمه له راست چاوماندا لائه درتی، به ریژه نه روا. ئیمان به وه ی نه و رۆز جه ژنی ئیمه یه و باو با پیرانی ئیمه کردو یا نه ته جیژن، ته م بیرو را پر هه یجانه . که میشکماندا بیدار ده کاته وه که: به لتی: هه مو سالییک، ته نانه ت له و رۆزگاره ی که ته سکه نده ته م ئاوو خاکه ی ئیمه ی به خوینی

میلله تی ئیمه رهنگین و خویناوی کردوه، له که ناری گرتی بهردان و سوتانی ئاسه واری و لآتمان، نه ته وهی خویناوی ئیمه زوژ جوان و راز اوه ترو به بیروباوه ری زیاتره وه، جه زنی نه و رۆزیان ده گرت، به لئی: هه موسالیک! ته نانهت ئه وسالهی که سه ر بازانی قوته بیه له سیروان خه لکی نو قم ده کردو موله بیک کوشتاری ده کرد، خاجدار و جه نگیز و ته یموره شه له و تورکاتی وه سمانی و ئاق قویونلو و سه لجویان و... خه لکیان ده کوشت، له ئارامبونه وهی غه مگینی شاره زامداره کان له که ناری ئاورگی سارد و سپدا، نه ورۆزیان زوژ به گهرم و گورپی ده کرده جیژن.

مێژوله «زیرینا ئامیدی» ده گیریته وه که له و سه ر ده مهی که عه ره بی هیرشکار له قادسییه و نه هاوهند له ژیر تیغی تیژی بی روحمیدا خه لکیان ده گریاندا، کاتی و لاتی ئارام کرده وه و دژو دوژمنانی ره پی نا، هه رله و سالانه دا و دوايش نه و رۆزیان گرتوه و ئه و سه رده مه یان به رابوردو پتوه ند ئه دا.

نه و رۆز هه موکات و ساتی خو شه و بیست و به ژیر بووه، له چاوی موغاندا، له چاوی مویداندا، له چاوی موسولماناندا، هه مونه و رۆزیان لا خو شه ویست بووه، به زمانی خو یان، قسه یان لئی کردوه. ته نانهت فه یله سوفان و زانایان و هۆزانفانان و تویانه: «نه و رۆز رۆژی یه که مینی ئافه رینشه، که خودا ده سی کردوه» به خولقاندنی جیهان و له شهش رۆژا یاله شهش ده و ره) له و کاره دابو، له شه شه مین رۆژ دا خولقاندنی جیهان ته واو بوو جاله به ر ئه مه یه که یه که مین رۆژی نه و سان «خاکه لیوه» یان، به «هور موزد: خودی» ناو بردوه و ئه و شهش رۆژه یان به پاک و پیرۆز بژاردوه»

چ چریکه و چیرۆکیکی جوانه، جوان تر له واقعییهت! به راستی مه گه ر هه مو که سییک هه ست نا کا، که یه که مین رۆژی به هار، هه رده لینی یه که مین رۆژی ئافه رینشه. ئه وه نه ورۆز بووه، دیاره به هار، یه که مین که ژو که شه نه و سان (خاکه لیوه) ش یه که مین مانگ و نه ورۆزیش یه که مین رۆژی ئافه رینشه، قهت خوا جیهان و خو رسک و ته بیعه تی له پاینر یا له زمسان یا له هاویندا دهس پی نه کردوه، دیاره یه که مین رۆژی به هار، شیناوه ردی ئاخنی گرتوه به

لیوه وه و شین بووه و رواوه. سیلا و ههستان، قهلهزه ی ئاو، تافگه ی شه تاو، چرو کردنی دار و دم کردنه وهی خونچه و گول کردنی گول و گیاو شاخه و پویه ی دارو دهوهن له نه و رۆزدا روی داوه، رواوه، بهردو داری ناوئاو سوواوه.

بی شک، رۆح و گیان له م که ژه داسه ری هه لداوه و عه شق و ئه وین له م رۆژه داگوورپواوه و یه که مین جار رۆژ له یه که مین نه رۆژدا گزینگه ی داوه و زه مان له ته که ئه ودا ده سی پی کردوه. ئیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رۆز داوه، شیرازه ی کرده و ئه وی به پشتیوا نه بی ئه ستور، ئه وی له مه ترسی زه وال له ده ورانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوه و رای گرتوه، نه و رۆز که له گه ل گیان و خوینی ئیمه تیکلا و ببو و لیکدرا بوو، گیانی نه ته وایه تی له گه ل ناویته ببو. به رۆحی دینی تازه بش گوچی گرت، داب و ده ستوری نه ته وه یی و نیرادی، له ته که باوه، به دینی پیروزی ئیسلام و قورئان و عه شق و ئه وینی پرهیزی تازه یه - که له دل و هه ناوی ئه م سالی تازه یه وانه و رۆزه هاته وه جیژ نیکی کونی کورده به خووشی و به هاته وه، خه لکی له م ئاوو خا که دا فرجکی گرتبو، گرپی خوارد و پیکه وه پیوه ند دران و پته و بون و پیروژ بون.

نه و رۆز - ئه م پیره که گه رد و غوباری چه ندین سه ته له روی نیشتووه - به درژیایی میژوی که و نارای خوئی، رۆزگاری له که ناری موغاندا، زیکر و ویردی میهر په رستانی خوئی به گوئی خوئی بیستووه: دوای ئه وه له که ناری ئاورگدانی زه رده شتی دا، سرود و سروش پیروزی مویدان و زه مزه مه ی ئاوئیستا و سروشی ئاهور مه زدای به گویدا خویندراوه، له وه به دوا به ئایاتی قورئان و زمانی ئه للا: ریزیان بو داناوه، ئیستا سه ره رای ئه وه به نو بیژ و دوعا و پارانه و گه کوردی یارسان و دینی کونی کورده واری و عه شق به خوا و ئه وین به حه قیقه ت گیانی تازه ی پی ئه دا.

ئه م پیره خاوه ن پیره وه ری یه که له هه مو سه ته یه کدا و له گه ل هه مو به ره و نه سلیکدا و له ته که هه مو باو با پیرانی ئیمه دا و ئیستا وه تا رۆزگاری ئافسانه یی گو ده رزو گایو میرت «میردی گه ییو» ژیاوه و له گه ل هه مو مان بووه، و هه یه، ریساله ت و رۆلی گه وه ری خوئی له هه موده م و کات و

ساتیکدا زور پر به هیزی خوی و به عشق و نهوین و وهفاداری و خوین گهرمی و ره زاشیرنی
نه نجام داوه و نهویش سپی کردنه و هگرهنگی غم وه لقر چاوی پر چین و چروکه له سیما و
قیافه ی نه نه ته وه نه جیب و زولم لیکراوه به که له گهل خوین و ئیسک و پلوسکی خه لکی نه
سه زهوی به لا و صدام لی دراوه له گهل روچی شاد و خوړسک و ته بیعت لیکدراوه و
گه و ره تر له هه مو ان پیوه ندانی نه سله مو ته والی به کانی نه هوزونه ته و نه که له سه چه قی چوار
ریی یانی به لا و روداوه ی میژ و گیر ساوه و دامه زراوه و هه میسه که و توت به ره یش و قینی قین
له دلان و جهلادان و تالانکه ران و هه روا په یمانی به کیه تی به ستن له نیوان هه مو دلای خزم و
که س و کار که دیواری گرژ و تورپه و بیگانه، چهن دین ده و ران له نیواناندا نه بووه و پروی مه
وزین و دولی قوولی فه راموشی جیایی نه خسته نیوانیان.

ئیمه له م کاوه دا له م ده م و ساته دا له م به که مین ده می ده س پیگردنی سه ره تای ناهه رینشه دا،
به که مین روژی خیلته ته دا، له روژی خوادا له روژی ناگره سوره ی ناهورایی دا، نه و روژی
پروژ نه که یه نه جیژن و ناگره هل ده که یه ناگری ناهورایی. له قوولایی و یژدانی خو ماندا به
پیواوه تی خه یال له سارای رهش و ده شتی سوتاوی هه له بجه، شاری هیرو شمایی
کوردستان عبور نه که یه و له هه مو نه و روزگه لی که له ژیر ناسمانی پاک و روژی رونا کدا له
سه ناخ و خاکی ئیمه که ریزی لی گیراوه و ناگری نه و روز هه لکراوه له گهل هه مو زاروک و
کور و کچ و لاو پروژن و پیواوانیکدا که خو ئین نه وان به تیوره گماندا نه روا و روچی نه وان له
دلماندا ته کان ده خوا به شواری ده که یه و به مجوره (بوونی خو مان) به ناو به ک نه ته وه، له نیو
گره باو گیژه لوکه ی توند و مره شه بای کوشنده و سوتینر و نال و گوړده ردا خوړانه گرین و
خولود به گهل نه به خشین و له هیرشه ی نه م سه ته دا که ئیمه ی له خو مان نامو و «نه بان» کرد بو.

چ چریکه و نه فسانه به کی جوانه، جوان تر له واقعیه ت! به راستی مه گهر هه مو که
سیک هه ست ناکا، که به که مین روژی به هار، هه رده لپی به که مین روژی ناهه رینشه. نه وه
نه و روژ بووه، دیاره به هار به که مین که ژو نه و سان «خا که لیوه ش» به که مین مانگ و نه و

رۆزیش یه که مین رۆژی ئافه رینشه.

□ نیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رۆز داوه، شیرازهی کرد وه و نهوی به پشتیوانه یی نهستور، نهوی له مه ترسی زه وال له ده و رانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوو و رای گر تووه.

□ نه و رۆز ته نیا ده ر تانی بوچه سانه وه، سه یران و خو شگوزه رانی نییه نیازی زه روری جامیعه و کو مه لگا، خوراکی ژبانی نه ته وه یه کیشه.

له م میعادگه یه دا که هه مو به ره ی میژو وه چریکه و چیر و کی هیلله تی حوزوریان هه یه له گه ل نه واندا په یمانی وه فا ده به ستین و «نه مانه تی عشق و نه وین» له وان به وه دیعه و نه مانه ت وه رده گرین «قه ت نامرین» و «به رده و امی راستین» ی خو مان به ناوی نه ته وه یه ک که له م سارای گه ورگه به شه ریدا ره گ و ریشه ی له قو و لایی فه ره هنگی دار مال له غینا و قیدا سه ت و بیخه وش و جه لال و شکو دا هه یه و له سه ر هیمی «ئه سه لته» ی خو بی بون له را گوزاری میژو دا را وه ستا وه، له سه ر «رو په ره ی جیهان» سه حیفه ی عالم سه بت و زه بتی بکه ین.

□ ته فتازانی له بابی ته کرار دا ده لئ: ته کرار عه یب و خه وش ی قسه یه مه گه مر له یادی مه حبویدا، که له ویدا نه ته نیا جایزه که یاد و ناوی ئه و ته کرار و دو پاته بکر یته وه، به قسه ش فه زیله ت ئه به خشن^۱

وه ره تا گول ئه فشانی بکه ین

مامه نه و رۆز!

تو ببه و چریکه، غه مکین و پر هه سه ته وه

تو ببه و که نینه پاک و پر ده رده وه

۱ - موته وه ل، روژنامه ی اطلاعات صفحه ۶ شه مه ۲۷ اسفند ۷۱ و ۲۴ ره مه زان ۱۴۱۳ و ۱۸ مارس ۱۹۹۳ از ۱- گوده رز - جه مشید: میژوی ته به ری، موعجه مولبولدانی حه مه وی، موروج الذهب نه و روژنامه ی حه کیم عومه ر- ی خه بیام.

تو! به و هه لپه رکێ و خه نده وه
دیو و درنجی خه م له دل ئه په رپینی
تو! به و کراسه سوو و تو زاوی یه وه
تو! به م رو مه ته ره ش و چرچه وه
که له به ختی ره شت ره نگ ئه داته وه
رهنگی خه م و په ریشانی له دل ئه شواته وه
مامه نه و روژ له دلنا خه می تال و تفته
خه می دارمال، ده ر وین، بو مان سه خته
ده نگ دانه وه ی پیکه نیته
دلۆ به ی رو نده ک و فر می سکه
که له سه ر چا وه ی گیانت ئه تکی
به داوینت دا ئه روژی
ئیمه بیه به فر می سکه کانت به گو ر ئه که نین.
مامه نه و روژ!
وه ره له رومه تت تو زی ره شی بته کینه
ئاگر بخه نیو که وای سو ری خو ته وه
وه ره ههروه ک مه لیککی دلشاد و خوش ناواز
بال لیکده تا دم ترۆ سکه تروسکی خو ره تاو
له بیر به ره وه
ئه فسانه ی خه می دیرین
له باتی سترانی تال و خه فه تبار
ئه م شیعره ی شیرین بچرین!

وه ره تا به کتر گو لباران بکه ین و مه ی له جام،
بچه یه که نشکینین و که لاله ی تازو ساز بده ین (شه یول). مار

نازادی وهه‌لدانی مروفانی:

مروف وهه‌ربونه‌وه‌ری و زیندوی تریش بو هه‌لدان و گه‌یشتن به که مالی بونی خوئی نیازی به نازادی هه‌یه به لام نوکته و جینگای سه‌نجدان لی‌ره‌دایه که هه‌لدان و که مالی هه‌ر بونه‌وه‌ریکی زیندو له‌پیوه‌ندی نه و له‌گه‌ل خو‌رسکی و سروشتی و ئافه‌ریده بونی نه و ده‌ناسیند‌ری.

هه‌لدان و که مالی مروفا نیش له پیوه‌ندی له‌گه‌ل فیت‌ره‌ت و حه‌قیقه‌تی وجودی نه و دا ده‌ره‌که‌وی و ده‌ناس‌ری

حه‌قیقه‌تی وجودی مروف عه‌ینی پیوه‌ندی و ئوگر بونی‌ته‌تی به‌ح‌ق، پیگه‌یشتن و هه‌لدانی مروف له ((قوری وجودی)) دیت‌ه‌دی، نازادی به‌راستی‌ش له‌م پیوه‌ندی نی‌زیکی و قورب‌له‌خوا تا ریف‌ده‌ک‌ری، جا که وابی نه‌توانین بیژین: نازادی راسته‌قینه‌ه‌وی هه‌لدان و پیگه‌یشتنی بونی مروفا مروفانیه.

به لام نوکته‌یی گرینگ که نه‌بی دو پاته‌ی له‌سه‌ر بک‌ری نه‌مه‌یه که ته‌نیا نازادی به‌راستی‌یه، که نه‌بیته‌ه‌وی پیگه‌یشتن و هه‌لدانی ئینسان و نه‌نزان وه ((نازادی)) وه‌همی و نه‌فسانی ته‌نیا غوربه‌ت و یه‌خسیری زیاد ده‌کا وه‌یچی دیکه.

ویژه و ویژاوه‌ری ره‌سانه‌یی و مه‌شه‌وراتی زه‌مانه‌ بی‌ نه‌وه‌ی له‌بابه‌ت هه‌ریم و سنورو هه‌ریم و که وشه‌نی یا تایبه‌تمه‌ندی و ماهیه‌تی قسه‌بکه‌ن، هه‌میشه‌ فو به‌ بوق و که ره‌ناکانی چاورای خو‌یاندان نه‌که‌ن که نازادی هه‌لدان و پیگه‌یشتنی مروفانیه.

نازادی هه‌وی به‌رز و ته‌رز بونی فه‌ره‌نگ و هه‌لدانی بیرو هه‌زه، وگشتی بافی دیکه‌ی، له‌وجه‌ش‌نامه، قسه‌ده‌که‌ن و ده‌ئاخون، نازادی نه‌فسانی هه‌وی دوربونی مروف له‌ح‌ه‌قیقه‌تی خوئی و غافل بونی نه‌و پیک‌دینی.

به‌لی نازادی ده‌بیته‌ه‌وی هه‌لدانی مروف و به‌رز بونه‌وه‌ی باری فه‌ره‌نگی نه‌و، به‌لام له‌کاتی قسه‌کردن له‌م دروشمه‌ نه‌بی بزاین که له‌چ جو‌ره نازادی یه‌ک ده‌دوین و له‌کاتی کرده‌وه‌دا نه‌بی سه‌رنج بده‌ین که نه‌که‌وینه‌ داوی لیبرالیستی نازادی، چونکا له‌ویندا نه‌ته‌نیا

ناگهینه هه‌لدان و بهرز بونه‌وهی مروّفانی، تازه زنجیره‌ی غوربه‌ت و دیلی ئه‌ویشمان قورس ترکردوه و زۆرترمان باداوه، وریابین که ئازادی نیوان ئیمه و لیبراکان و ئومانسته‌کان ته‌نیا و ته‌نیا موشته‌ره‌کیکی له‌فزی و بیژه‌یه، ئیمه له‌ حه‌قیقه‌تی ئازادی و هه‌لدانی مروّفانی قسه‌ده‌که‌ین به‌لام ئه‌وان له‌ژێر ناوی ئازادی دا ده‌م بین و قفل له‌دل و ده‌رونی مروّفانی ئه‌ده‌ن شوّرشێ دینی په‌یام هه‌ینه‌رو مزگینه‌ده‌ری ئازادی به‌ راستیه.

ئازادی یه‌ک که دوربێ له‌ ده‌سه‌لاتی شه‌یتانی تیکنو کراسی، بورو کراسی و سه‌رمایه‌ سالاری، بونی گۆلی خوّشبۆی مه‌عنه‌وه‌یه‌ت و هاودلی و هاوره‌نگی ده‌شت و ده‌ری شوّرشێ دینی پروته‌ژی کردوه.

هه‌مو فه‌لسه‌فه‌ی «ژان پۆل سارتیر» (Jan Poul Sarter) هه‌ول و ته‌لاشه‌ بوّرزگار بون له‌بێ هیوایی و ته‌ناقوزو ناویمیدی، که به‌شه‌ری روّزاوایی، ئه‌و لای وایه ئازادی به‌شه‌ر محاله، به‌لام به‌ داغوه‌وه چون ژان پۆل سارتیر خویشی هه‌روه‌ک زاناکانی تری روّزاوایی ریگاچاره‌ له‌ چوارچۆیه‌ی زات و ته‌واویه‌تی ئازادی ((ئومانستی دا و که‌وتنه‌ خواری، به‌شه‌ری تازه و مل بادانی ئه‌و، که بۆی ده‌گه‌ری، سه‌رگه‌ردانی ئه‌و زیاده‌کا.

ئه‌بێ بزاین ئازادی بیجگه‌ له‌ پێوه‌ند له‌ گه‌ل حه‌قدا، واتای بوّنه‌یه، جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که ئازادی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی روّزاوایش بیجگه‌ له‌ زیاد کردنی فاسیله‌ی چنیایه‌تی و قودره‌ت یایی بور ژوا و غه‌له‌به‌ی روّحی سه‌رمایه‌داری و پول و دراو په‌رستی و شه‌یتی بونی مروّف و په‌ره‌گرتنی ئیمپریالیزم و بی‌دادگه‌ری کۆمه‌لایه‌تی شتی تری لی سه‌وز نه‌بوه‌و نابێ.

ئیمه‌لامان وایه مروّف عه‌ینی ته‌عه‌لوقه‌و ئینسان بوّگه‌ یشتن به‌ ئازادی و میوه‌و به‌ردانی تاکی حه‌قیقی خوێ ئه‌بێ بگاته‌ ته‌عه‌لوقی به‌راستی به‌خوا وله‌ئهم وئهو دابردی و له‌ئوگه‌ردار بونی خو بوّلای خوا سوربێ، نه‌ک له‌روی نه‌زانی و خو قه‌ف کردن و خو به‌زل زانی خوێ دوربخاته‌وه‌و ئینکاری بکا.

خوی چاک و داب و ده‌ستوری زیان - باله‌دیمه‌ن و روانگای خو رسی و سه‌روشت

لهزه تی گیانی و رۆح وەر بگرین، ته ماشا و روانین بو روانگای جوانی خورسک به له شو و لاری مروف گیانی تازه نه به خشی گوله رهنگاو رهنگه کان، دهشت و دەری سەر سهوز و رهنگین، ئاسمانی پر نه ستیره ی گه شه دار، نه م هه موه جوانی و خوشیکه به پیی زهوق و چه شه یه ک که له نیو دل و دەرونی مروفا هه یه له ته ماشای نهوانه لهزه ت نه با و شاده بی، دیاره نه م شادبونه، ته نیا له لهزه تی رواله تی دا کونا بیته وه.

له م نه رزه گردوپان و گو و به رینه دا ئینسانگه لی په یدا ئه بن که ته ماشای روانگای جوان، نهوان نه خاته بیر کرد نه وه؛ له باره ی رازی خیلقه تی پر قورده تی ئیلاهی، نهوانه له م بیر کرد نه وه و په ی بردن به رازو ره مزی جیهانی ئافه رینش زور لهزه ت نه بن، نهوانه به چاوی به رزترو وردتر نه روانه، روانگای جوانی خورسکی و سروشت، جا هه ر له بهر نه وه ش لهزه تی نه مانه، له لهزه تی که سانی که دارای نه م تاییه تمه ندی یه نین زیاتر و بهر فره تره، نه گه ر تو تابلویه کی نه قاشی جوان له بهر چاومندالیکدا دابینی، نه ومندا له له ته ماشای نه وه لهزه ت نه با، به لام ئایا لهزه تی نه وله گه ل لهزه تی که سی که ده چیه نیو ورده کاری نه و تابلویه و له ویدیوی نه وه وه هه زاران ئافه رین به نه خشینه ری نه وه ده لی، به رابه رن؟

هه ر جو ر بی نه گه ر تائیتا له لهزه تی زاهیری که لکمان وه رگرتوه باله مه و دوا بکوشین تاله لهزه تی رۆحانیش لهزه ت به بین، گو لی جوان و رهنگین بینه و له مه زنی و گه وره بی گول ئافه رین بروانه، له نیوه شه ودا بروانه ئاسمانی پر له نه ستیره ی جوان و گه ش و له راست خوای خولقینه ری نهوانه سه ر بچه مینه وه؛ نه وسا ده زانی چ شادی و خوشیه ک روت تی ده کا، به جو ری که بیجگه له زاتی حه ق ته علاشتی تر نه بینی «لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ»^۱ یانی: به راستی له ئاسماندا بورجگه لیکمان ساز داوه و نهوانه شمان بو ته ماشا کاران رازاندوته وه. نه م باسه له روژنامه ی شه هاده ی کوردی

ژماره ی ۳۹۴ سالی ۹ گولانی ۱۳۷۱/۲/۱ هه تاوی و ۲۱ نیسای ۱۹۹۲ زاینی به قه له می
(شه پۆل) بلا و کراوه ته وه.

دوا روژهی موسولمانانه

به راشکاو ی ده بی بلین: دوا روژهی موسولمانانه وشا به خت له به ختی ئه واندا
له هات دایه، مادام له سه ر ریبازی خوا سورین و له ریگاری ئه و لانه دهین (ذَلِكَ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَمْ يَكُنْ مُتَغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهُ عَلٰی قَوْمٍ حَتّٰی يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ) مه شی خوا وایه، کاتی
نیعمه تیکی به هۆزی یا به تاکی یا به گهل و نه ته وه یه ک دا، نای گۆری و لیان ناستینیته وه،
مه گه رته وه ی ئه وان خویان بگۆرن و له ریگا لاده ن و کل بن وتل بن وه، سه ره و شوۆر به ره و
گۆر، بگۆردرین یا خو بگۆرن و اتا: چاک بون، خراب بن له ئه سپی ناز و نیعمه ت دابه زن و
سواری ئه سپی ئه جه ل و به د فەر بن وه و سواری خویان بده نه ده س هه وای نه فس و شه ی تان
به کار و کارابون، ئیستا بیکاره و په ی تاره که وتون، بر وا دار بون، ست بر وا کراون، دلسۆزبون،
قین له دل کراون، له دل و ده رونی خویاندا خو بخۆنه وه و بینه خۆزه له نیۆ یه کدودا، جا
ئه گه ر بتوانین به ر له و خوه دزیو و کریتانه بگرین و خو به خو چاک و دل و ده رون پاک
بین و به کار و تیکوشه رو ئازابین و خو له خوی به د فه ری دور راگرین و بو یه کتر هه ره و هز
بکه ین، کومه گی یه ک بین و مال و ناموسی یه ک ترین، وه کوهی خۆمان بزانیان و بیان
پارتیزین له دل پیسی له گهل یه کتر خۆ لادین و ئه وه ی بو خۆمان پیمان خوشه هه مان بی، بو
هاو نیشتمانیه کانیشمان هه روابین و بر و امان به خوا بته و بی، ئه و ا دوا روژهی ئیمه ی
موسولمانانه.

ئاوینه ی میژو:

چریکه و چیروک و ئه فسانه ی میژوی ئاوینه یه که، ئه کری وینه ی خۆمان و وینه ی
به ره ی ئه نزان و ئیسانه کانی تری تیدا ببینین، مرؤف له روژه ی رابوردو، ئه ز مونی روژگار
بو هیمن دانان و بناغه ریژی دوا روژی چاکتر و به که لکتر و به خته وه رانه تر سود و هر ده گری،
جاله بهر ئه وه ئه بی مرؤف هه مو روداوه کانی رابوردو، جوان بداته بهر جه نه جهری

سهرنج و به باشی لیان ورد بیته وه و شیان بکاته وه به دوکاسنه و سی گانه و هر دی بداته وه،
ئه وسا بیکاته که شاو، یا ناوه نیا و توومی کار و کرده وهی تیا بچینی، له ئه زمون و تاقی
کردنه وهی تال و تفت و ژه هر اوی تا ئه زمونی شیرین و شادی هیئر، دیاره زوری له زاگون
و داب و ده ستوری کوومه لایه تی و بنه ره تی کار و باری و خوی چاک و ئه خلاقنی پاک که نه زم
و نیزام و ته کوزی کوومه لایه تی پی دانه مه زری، له سه ره ئه زمونی رابوردو، دامه زراوه، چ
ژیارو شارستانی، یاماف، جوانی و ناحه زی کار و کرده وه (حُسْنُ و قُبْحُ اَفْعَالٍ) و ره فتارو
ئاکاری عادی خه لک، که بریه تی له ئیستقرایه که، مرؤف و نه نزان به درژیایی هه زاران سال
ژیان له پیجه له پوچی گری پوجکه ی گوومه لایه تی دا به راوردی کردوه و هه لی سه نگاندوه و
میوه و نه تیجه ی ئه وهی به وینه ی زاگون و قانون، پیشکه ش به کوومه لگای به ره ی مرؤف
کردوه.

ئه م چریکه نموداری پیشه و کردو کرو، خوو ئاکارو تیک هه له نگو تنی به کوپو کوومه له،
جه ننگ، دژو دوژمنی، ناشتی و دوستی، به تیکرا تیکرای ره ننگ دانه وه کان و
ده نگدانه وه کانی ئینسان و نه نزان له راست روداوه و دژواری یه کانی ژیاندا، ئه وه جوژی
بیر کردنه وه و تیفکرینی کوومه لگای رابوردوه وه، به هه مو جوانی و ناحه زی و دژیوی یه وه.
ساز و ناواز له دور و ناگاهه:

ئه گهر له یه کنی له لایه نگرانی موسیقا بپرسن که سمفونی یانی چی؟ له وه لامدا
پیت ده لی: سمفونی شوینه واریکی گه وره ی موسیقایه که بو ئورکیستیری موسیقا
ده نوسری و له چار به ش ساز ده کری: دیاره ناوی چهن که سیش له موسیقا زانه کانی ناوداری
جیهانیش ده با که سمفونی نبوغ ئامیزان به دی هیئاوه، که بتهون، چایکوفسکی،
موتسارت بهر له هه موانه، به لام ئه گهر هه ره و پر سیاره له موسیقا زانیک بکری، یه که م
ناویک که به زاریدا دی (هایدن) ه چونکا زوری به ی خه لک (هایدن) به باوکی سمفونی ناو

۱- بهر کوئی کتبی رامباری مه دینه نو سراوی فارابی - (شه پؤل).

ئەبەن، چون: بتهون، مونتسارت و مامۇستايانى ديكەى موسيقاى سمفونى، لەساختەى زۆرو زەوہندى خوڭيان بۇ ئوركىستىرى سمفونىك لەموسيقاى هايدن مايبەيان گرتوہ، بەتیکرا شوڭينەوارى ئەم موسيقازانا، ناودارانه بۇ ئەوان، ھەر وہ كوكتيڭك بوہ كه دەرسى لى فيزبون وزانستى خوڭيان پرترو غەنى تر دە کرد^۱

ئاو وژيانى ھەموچت؟

قورئان ھۆى ژيان و يەكەمىن لانكەى جولە ندەو خزۆكى بە (ئاو) ناو بردوہ، زانستى ژين ناسيش، ھەر ئاوى بە بنەرەتى ژيان داناوہ، بەو جۆرد، توڭزانوہوہ كه سەبارەت بە ساختومانى گشتى جىسمى زىندو، ئەنجام دراوہ، نىشانى داوہ كه ئاو وكەربون نيزيكەى ۹۸ لەسەتى جىسمى بونەوہرى زىندوى يڭك ھىناوہ، ھەر و توڭزانوہوہى زانستى زەوى ناسيش، دەگەينى كەبەر لەپەيابونى ئاو، ژيان لەسەرگۆو خزۆكەى زەوى نەبوہو جادواى پەيدا بونى ئاو وساز بونى زەرياو ئەقيا نوسەكان، كەم كەمەژينگەى لەبارو باو بو ژيانى بونەوہرانى زىندو، وەجۆرا و جۆر بونى ئەوانە، بەدى ھاتوہو خزۆكەكانى سەرەتا، لەپەكەم رۆژى ژياندا لە زەريادا بون و لەدواييدا ھاتونەتە سەر بەژ وويشكانى.

گرشمەى يەكبون:

لەمىژوى ئەدەب و ھونەر و خونيشان دانى زانست لە خورھەلات دا جار جارە گەورە گەورە يەك سەريان ھەلداوہ كە لەھەربارو بابەتيكەوہداراى شوڭين و پلەو پايبەى بەرزوبليند بون، كەسانى كەبەتيكرا لە دەورو بەرى وجودياندا بەقسەى مەلاصەدرا كەسايەتى مەجازيان، ئەفسانەگەلنكە، توڭزا نەوہىە لەفۆلكلورو باوى كۆمەلايەتى دا بەيانگەرى ئەم قسەيەكە خەلكى ولاتى ئىمەكاتى دەس دەكەن بە چريكەو چيروكسازى كەسايەتى، تاكيك كە لەچەن لاوہ يا لەبارو با بەتيكەوہ بەچاك و بەرزو چازان و گەورەترى

---

۱ - ن- كولو سووا، سەرەتايەك لەسەر ناسينى موسيقا- كەبھان چوارشەمە ۲۰ نازەر ۱۳۷۰ى ھەتاوى لاپەرەى ۶ و ۱۱ دەسامبەر ۱۹۹۱ زو ۲۰ سەرماوہزى ۱۶۰۳ ك و ۴ جمادى الثاني ۱۴۱۲ ك (شەپۆل).

بزائن، تاييه تي گهلي له ودا بين که له خه لکی دیکه دا بهر چاویان نه که وئی و زوریان پییدا هه لده لئین به کیک له وانه، مه ولانا عه للامه، سه عید نورسی و مه ولانا نوسخه ی جامیعه خالد شاره زوری یه، له م و تاره دا ناتوانین له بابته و هه موه چریکه که له بابته و دوزاته وه گوتراوه قسه بکه ین ته نیا به نوکته یه ک ئاماژه ده که ین و درگای لیکولینه وه، ده خه ینه سه رگازه ری پشت تا ته وانه ی که ده یانه وئی، تویشوی خویمان له وه به ده س بین خه ریک ین.

له دیوان وقسه ی زوربه ی عارفان و خواناساندا هونه وشیعروو ته یه ک ده بیسین و ده بینین که واتای وه حده تی وجود، نه دایه کی له و قسه وباسانه ی که له فه لسه فه دا هوئی قره قر و قسه لیکردن بوه، مه سه له ی وه حده تی وجود و یه کبونه، که ئایا حه قیقه تی دهره وه، یه که یا زوره.

له حکمه تی موته عالیه دا، دوا ی قسه کردن له موشته ره کات وهاوبه شبونی مه عنه وی وجود و قسه کردن له وه که وجود نه سله، نه تیجه ده گرن، که نه شیای خارجی هه رچه نده وینه ی جوزا و جوزیان هه یه، له باتندا حیکایه ت له یه ک حه قیقه ت ده که ن و نه ویش هه مان نه سلنی بونی نه شیایه، دیاره که سی که بروای به ته و حیده ه بی، ده گونجی به وه حده تی وجود و که سره تی مه وجود بروای هه بی، و که سره تی مه وجود به واتای ماهیاتی مه نسوب به وجود، بزانی و حه قیقه تی وجود له روانگای نه ودا خاوه نی نه نواع و تاکه تاک و پله و نه جزای نه قلی و دهره وه بی، نه بی هیچ جوړه قیام و عهره زی سه باره ت به ماهیات له گوړدانه بی به لکو وجود حه قیقه تی واحد، ساده ی قایمی به زات بی و ته نیا ماهیات نه درینه پال نه و حه زره ته و نه وه ماهیه تن که زور و موته که سیرن، نه ک حه قیقه تی وجود، نه م واتای وه حده تولو جوړه بیروای فه لاسیفه یه که نه تیجه ی لیوهره گیردری که نه شیا باوه کو له باری تاييه تمه ندی و ناسه واره وه، جیان، هه مو له و باره وه یه که مه وجودن، یه ک حه قیقه تن و نه ویش هه مان نه سلنی بونی نه شیایه و مه وجوداتی جیا جیا له حه قیقه تی بوندا پیکه وه، یه کن و وه حده تیان هه یه.

صه در المتألّهین به به یانی بیری وه حدهت له عینی که سرهت وکه سرهت له عینی وه حدهت و بیری ئه ساله تی وجود توانیویه تی، ته سویری تازه له جیهانی بوندا بخاته بهرچاو، هرچهن ئیشراقیون به ئه ساله تی ماهیهت بروایان ههیه که له گهّل عارفان و خواناسان یه ک ده گرنه وه.

خواناسان بروایان به وه حدهتی وجود ومه وجود ههیه، عارف دنیا به ئاوتنه یه ک دائه نی بو نیشان دانی وینه ی حه ق (خوا) به پیی بیروباوهری عارف مه وجوداتی جیهان بیجگه له وه که نیشانه و ئایه تی حه قن چتی ترین.

ئیمام محهمه د غه زالی فه رمویه تی: عارف و خواناس له نشیوی پهستی مه جازه وه بالی گرتوه و فریوه ته نیو ئه وجی حه قیقه ت، جادوای پیگه یاندنی خوئی له و میعراجه دا به عیان وه ئاشکرا ده بینن که له جیهانی بوندا بیجگه له زاتی خواچتی دیکه له گوردانیه، هه مو شتیک بیجگه له زاتی ئه و هالک بو تیا چونن (کُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ) نه ته نیا له یه ک زه ماندا به لکو له ئه زه ل و سه ره تادا.

له محیدینه وهیه که ئه سلی وجود، له هه ربارو با به تیکه وه، واحدو تاکه وکه سره تی بو تیه، هه م وجود یه که، هه م مه وجود وه ئه گه ر حه زره تی حه ق خوئی فه یز بدا مرؤف ئه توانی جه ره یانی حه ق له خو رسک و له ماده و عونسوردا بیینی و وینه یه ک نامینی که حه قی تیا نه بیینی، جا ئه مه یه که هه میشه ئاره زویانه که ئه شییا (که ماهی یه) بو یان ده ربکه وی.

جا ئه وه یه، که شاعیران و خواناسان و عارفان ده لّین:

چارینه ی بابا تاهیر

به صه حرا بنگه ره م صه حرا ته وینه م

به ده ریا بنگه ره م ده ریا ته وینه م

به هه رجا بنگه ره م کوه وده رو ده شت

نیشان ئه ز قامه تی ره عنایی ته وینه م

چارینه:

خوښاښانانکي نه زپاسه رنه زونه ن

مياني شوعله، خوشک و تهر نه زونه ن
که نيشت و که عبه و بتخانه و ده ير
سه رايبی خالی نه ز دلبر نه زونه ن

چارینه:

يه کي به رزي گه ري نالان ده رين ده شت

به چه شم خون فشان نالاله ميکيشت
همه مي کيشت و همه مي گوفت نه ي درينا
کي بايه د کيشتن و هيشته ن ده رين ده شت

چارینه:

گه رهم راني، وهرهم خواني ته زاني

وهرهم ناخر بسوزاني ته زاني
وهرهم بهر سهر نه هي نه لوه ندو مه يمه ند

نه مي وازهم خودا زاني ته زاني
مه نسوري هه لاجيش وتي: من حه قم و شيخي شه بو سته ريش دو اي نه و، وتي: بيچگه
له حه ق کي هه يه، بيژي حه قم، خوايش فهرمويه تي: له کاتي ده ردودا غذا بلين (انا لله وانا
اليه راجعون) نيمه هي خوايان و بولاي نه ويش له گه رانه وه داي ن. نه م مه به سته له روزنامه ي
شه هاده ي کوردي به قه له مي شه پول سالي ۹ ژماره ۳۸۲ له ۱۷ دسامبر ۱۹۹۱ زو ۲۶
نازهری ۱۳۷۰ ي هه تاوی بلا وکراوه ته وه.

فهره ننگ و مه عنه و بیه ت؛

فهره ننگ بریه تی یه: له زنجیره یه ک ئوسول و داب و ده ستوروزا کونی خو و نه خلایقی و کرده و یی و ره فتاری که تاکه تاکی، یه ک کومه لگا له که ناری یه کترین وله پیکه وه بوندا ده ی گرنه بهرچاو ورعایه تی ده که ن.

یه ک کورو کومه ل چ گچکه بی وه کو بنه ماله و خاوحیزان، چ گه و ره تربی وه کو گره ک، فیرگه، کارگه و... یاله بیجم گرتنی پهره دارتردابی، وه کو نیشتمان، یا به واتایی گشتی تر کومه لگای مروفی و ئینسانی له جیهاندا، ناچاره راکون و زا کونی قه بول بکا، که پیکه وه ژبانی تاکه تاکی نه و کومه لگایه، ده گونجینی و ده بیته هو ی پیوه ندی باشتر و شیاو تر ی نه و کومه لگایه، له گه ل کومه لگای تر، له پله یی پهره دارتری مروفانی دا.

فهره ننگ له کورو کومه لگای جیا جیادا دیاره یه کسان و یه ک جورنیه،

له زور شوینی تاییه ت له جیهان، هوزنیک یا نه ته وه یه ک، هه ن که داب و ده ستور و باوی تاییه ت به خو یان هه یه و زا کونیک به ریز ده گرن، که له فهره ننگ و باوی کومه لایه تی هوزو کومه لگایی تر دور له زا کون بی و دژی ئوسول و بنه ره ت بی، به لام به گشتی له نیوکورو کومه لگای پهره داری مروفانی، داب و ده سوری، قه بول کرا و وجودی هه یه، که گشت ئینسانه کان و مروفه کان له راستی و دروستی نه وه دا بیرو را و باوه ریان یه که وراسته و باشه، هه ر چه نده له واتاو میصدای نه و ئوسول و زا کون نه دا، جیایی بیرو باوه ر هه بی، بو وینه نه و ئوصول و زا کونانه ی قه بوله و به ره ی مروف پیی باشه نه سل و بنه ره تی نازادی یه، بو تاکه تاکی به ره ی ئینسانی، ده س دریز نه کردن بو مال و گیان و ناموسی خه لکی دیکه، په سه ند بونی چاکه و چاکی، خوشه و یستی، فیربونی عیلم و زانست، پاکی، یا ناشیرینی و دزیوی زولم، سته م، کوشتن، پیسی و چه پهلای، نه زانی و... جاکه و ابی چتگه لیککی ئوسولی و داب و ده ستوری له جیهاندا هه یه، که گشت تاکه تاکی ئینسان و نه نزان له نه سلی بون و بنه ره ت بونی نه وانه بیرو باوه ریان یه که و پروایان به و ئوصول و زا کونه هه یه، به لام له کومه لگای بهر ته سکت، نه م یه کیه تی بیرو رایه ده شیوی و

نالوزده بی وده گورد ری و جیاوازی به دی دی.

چونکا بهر داشتی جیاواز له یه ک ئه سلدا وجودی هه یه، که به کبونی بیرو را له پاژدا نه گونجاو دنوینی.

دیاره له روژگاری پیوهندی، پیوهندو تیکلاوی، روژتر کوپرو کومه لگا، له گه ل یه کتردا، تیکلاوی فهره نگی بی رهنگ ورو ده کا. تی هه له نگو تن:

تی هه له نگو تنی فهره نگی کان له یه کتر، به ره به ره یه کیی لهو فهره نگی گانه سه ر ده که وی و به سه ر ئه وانی ترا زال ده بی و ئه وانی تر ده گوری و به ره ولای خوی ده یان کیشی و خو و ئاکار و گوپریانیا ن به سودی خوی تی دا به دی ده هینی، هه رچه نده فهره نگی ره سه نه کان که بیان وی خورا بگرن له راست ئه و فهره نگی هیرشکاره بیگانه دا تابشت ده یین و تیانانچن، به لام ئه زمون نیشانی داوه، که ئه گه ر پاریزگاری له فهره نگی نه کری، فهره نگی ریشه دار وزیندوش که م که م زه رد هه لده گه ری و کز و سیس ده بی و ئوسول و خو و ئاکار و خولقیان به درئیژای روژگار به ره ولای فهره نگی زاله که ده گورد ری و سه ره نجام تیا ده چن.

هه رچه نده کوپرو کومه لگا له ژن و میرد به جوته ساز بوه و فهره نگی کومه لگاش به کار و کرده وی هه ردو چینی ژن و پیا و دیمه ن و شکل ده گری و به رده وام ده مینی، به لام ئه کری بلین که نه خشی ژن له پاراستن و به رده وامی فهره نگی له پیا و زوژتر و به رفه تره، چونکا ژن خوی به ناوی نیوی له کوپرو کومه لدا دپته ژمار فهره نگی، له لایه کی دیکه وه به په روه رده کردنی زا روک و فیژکردن و بارهینانی مندال که له هه ردو توژی کوپرو کچن، فهره نگی خوی ئه دابه به ره ی داها تو.

له م راگو یزان و جی به جی کردنه دابه که ئه گه ر ژن پاریزه ری فهره نگی خوی بی، فهره نگی هه ر به و ئه سلوه، ئه جپته نیو به ره ی داها تو، به لام ئه گه ر خوی یه خسیری فهره نگی نامو و بیگانه بو بی، فهره نگی که رای ده گو یزی، فهره نگی ئالوزاوو

شه مزاوو و که چ ولار ئه بئێ که به لای فەرهنگی نامۆزاله که دا دیمهن و شکل ئه گری و به خۆدادی اجاوی بۆ به ره یه ک به فەرهنگی گۆر دراو به فەرهنگی نامۆ هه لهدا که نه ئه ساله تی فەرهنگی خویان هه یه و نه ئه ساله تی فەرهنگی نامۆ بیگانه.

لیزه دا پرسیارنیک دیته پیشه وه، که ئه گهر به ره یه ک ئه ساله ت و ره سه نی فەرهنگی خوی له کیس بدا، چ چاره نویسیکی ده بئێ؟ وه کو کورده کانی هه بجه یان به سه ردی و به گازی خهرده ل و سیانورو بومی شیمیایی سه دام، عه ره بی ته کریتی ناگر ئه درین و ده بنه هیرۆشیمای کوردستان. له بهر ئه وه زیاتر له جواره سه ته، ده سیان له فەرهنگی باو بایرانیان هه لگرت و خزمه تیان به زمانی قورئان کرد که عه ره ب به زمانی خوی ده زمانی، ده ک قورئان له گورجوی سه دام و درۆزنانی میژوبدا که قورئان ده که نه هه خویان، چونکا هه مو ده زانین قورئان هه گشت موسولمانانه، چ فارس، کورد، تورک و... بئێ ئیتر به ته نیا هه عه ره ب نیه.

وه لام بۆ ئه و پرسیاره ئه مه یه که ئه ساله ت و ره سه نی فەرهنگی پته وی و که سایه تی به تاک ئه دا که ئه وه له دودلی و در دۆنگی بیری و هزری و رۆحی ده پاریزی، که سی که خیری فەرهنگی ره سه ن و پالاوته و دروست بئێ و له سه ر خوی بزانی که به وه فەرهنگی و داب و ده ستورانه ی باوی نه ته وه ی خوی ره فتار بکاو خوی له وانه، دانه رنی، له که ف و کولی دل و ده رونی و رۆحی که مرۆف توشی هه ل چون و نا ئارامی ده کا له ریگای دورستی زیان ده ری ده په رینی، ده پاریزی و ساغ ده مینی، که سیکی ئاوه ها پشتیوانی مه عنه وی کافی، بۆ بوز ده خواو ئه بیته خوی ئه قیده و باوه ریکی به رده وام ولی بران ولی نه وین که بۆگه یشتن به ئارمانجی به رزی مرۆفانی پیداویست، زۆر ئاسان ده ی گریته باوه ش، چونکا هه م له خوی و هه م له فەرهنگی دروستی خوی دلنایه و هه ر ئه م دلنابونه شه که ده بیته هوی به دی هاتنی ته وازونی فیکری و ئارامشی رۆحی و خوی په سه ند و چاکی مرۆفانی و ئینسانی یانی: ریزدانان بۆ ژن. (شه پۆل)

***

لیکولینه و هیهک له سهر میشکات الانوار:

میشکات الانوار یا نه سراری نه نواری ئیلاهی ئیمام محمد غزالی ئیمام محمه د غزالی له م ریساله دا بیرو رای فهلسه فهی ئیشراقی گرتوته پیش و ده کوشی به یارمه تی وه گرتن له ئایه تی نور: (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) و فهرموده ی حیجاب: (إِنَّ لِلَّهِ سَبْعِينَ حِجَابًا مِنْ نُورٍ وَظُلْمَةٍ) و ته ئویل کردنیان، ته نیا به ته ئویلی زاهری ئه و ئایه ت و فهرموده به س ناکا، به لکو نه سراری ئیلاهی و رازی نهینی له و دوانه دا به پیی شیوه ی تایه ت به خوی ده که و یته لیکولینه وه. شیوه ی تایه تی ته ئویلی ئیمام غزالی له ریساله ی (میشکات الانوار) دا به درئیژی به یان کراوه. به کورتی لیبی ده کولینه وه و قسه ی لی ده که ین و ده ی خهینه بهر سهرنج دانی ئیوه ی ئازیز ... بی سی و دو ناوه روکی فهلسه فی میشکات الانوار بهر له ههرشتیک له ته ویلاتی باتنی گه ری، له بابته ته فسیری باتنی و پالدانه وه به سهر رموزو ئیشاراتی ئه و دوانه و ئه وه ی که له ناخی ئه و دوانه ی ده رکیشاوه و سهره نجام ئه وه ی ئیستخراج یا ده سه بهندی کردوه، دور بی.

له سهر ئه م بنه ره ته ریساله ی میشکات الانوار له ئیو شوینه واره کانی ئیمام محمه د غزالی له نه وعی خویدا بی وینه یه له وه حده تی ته ئلیفی تایه ت به خوی به شداره. ههر چهند له ئاخر جزمی سیوه می کتیبی ئه حیاء العلوم الدین که بهر له میشکات الانوار نوسراوه له باسی فهرموده ی حیجاب هندی له م قسانه ی هیناوه.

کثر یا به شمی یه که م

له به شمی یه که می ئم ریساله ئیمام غزالی له بابته واتای (نور) له عورفی عام و خاس و له پاشان له عورفی خاسی خاسانه وه قسه ی لی ده کا، باسیکی پیشه کیه، له م بابه ته وه که خوا نور الانوار یا نوری ئه علا و ئه قسایه، وه نوری حه ق و حه قیقیش هه ر خوایه، باقی ئه نوار که ته نیا به مه جاز به نور ناو ده برین، له خواوه سه ر چاوه ده گرن.

هه ر ده لی: ئیمام غزالی په ی به شتی بر دوه و ئه وه ی به به دیه ی و سه لمیندرا و داناوه، وه ئه وه یش به مجوره یه: که جیهان دارای ئه سلیکه جیا له خو ی. ئم ئه سله نوری حه قیقی یا نوری بالذاته. له پاشان ئیمام غزالی به ره به ره هه نگاو هه ل ئه گری بو لای نه ک بو ئیسباتی ئم نوره، به لکو بو ته قریری وجودی ئه وه. نور له عورفی عامدا شتیکه، خو ی بیینی و خه لکی دیکه ش به یار مه تی وه رگرتن له و بیین، هه ر وه کو نوری روژ و مانگ و چرا و ئاگری هه لکراو. به لام له بهر ئه وه ی ئم نوره ته نیا به چاو نه بی که بتوانی ئه وه بیینی، ناییندری و نایته ئیدراک، چونکا له ئیدراکدا رو حی بینه ریا روکتی له و زانیوه، له م رو وه حه ق ئه مه یه که ئه وه به نور یا نوری زاهیر ناییری، ئه مه یه که مین هه نگاوه که غزالی له بهرز بونه وه ی واتای نورو ته جریدی نور هه لی ده گری. چونکا له نوری زاهیری مه حسوسه وه په ی به نوری تر ده با که نهینی و نامه حسوسه. ئم نوره هه مان نوره له عورفی خاسانوا.

له پاش ئه مه ئیمام غزالی له بابته نوری دیده وه ده کو ئیته وه که مو بته لا به که م و کوری یه کی زوره، ئم نوره نوری غه یری خو ی ئه بیینی به لام خو ی نایینی وه له شت و مه کیش ته نیا زاهری ئه وانه ده بیینی شتی زور دوریش ئیدراک ناکا، ته نیا شتی مو ته ناھی و مه حدود نه بی نای بیینی. چکو له به گه وره و گه وره ش به چکو له، ساکن به مو ته حه ریک و مو ته حه ریک به ساکن ئه بیینی. به لام له ئینساندا «چاو» یک هه یه که ئه و که م و کوریانه ی تی دا ناییندری و ئه وه ش «ئه قل» یا رو ح، یانه فسی ئینسانی و مرو فانی یه. له م رو وه با شتر

وايه به ناوی نور ناو بیری نه ک نوری چاو. نه مه دوه مین هه نگاؤیکه ئیمام محمه د غه زالی له ته جرید-ی نور- دا هه لی ده گری، چونکا غه زالی به مه ده گاته نور-ی نه قلی یه که م که مروف به وه خووی و غهیری خووی دیاری ده کا: (ته شخسی نه دا) وه موته ناهی و ناموته ناهی و نه شیای زور دور و نیزیک ده رک نه کا. نه دیوی به رده ی هه بون نه ناسیته وه و نه چینه نیوناخی هه رشتیکه وه و رازو نهینی و حه قیقه تی نه وانه به چاکی ده رک ده کا، جیهانی بالآو پاین (سهرو خوار) ده ناسیته وه و نافه ریدگاری به رزو بلیند، ده رک نه کا و نیسبه تی نه و له گه ل دنیا تی ده گا. باوه کو نه قل له بهر نه و هه موه که ماله شیاو تره که به نور ناو بیری به لام هه موشتیک یه کسان ده رک ناکا، هه ندی شت راسته و خو و به ناشکرا ده رک نه کا و هه ندی تر ته نیا به فیر بون له سه ر چاوه ی حیکمه تی خوا درک نه کا و به س، قورئان له نه قل زیاتر ناگاداری نه دا، چونکا له گه و ره ترین و به رز ترینی حیکمه ت سه رچاوه ی گرتوه، جا له بهر نه مه قورئان له نه قل شیاو تره، بو ناوی نور، وه له م دو ئایه ته دا به ناوی صیفه تی قورئان ناو براوه هه ر وه کو والنور الذی انزلنا... یانی نوری که نه وه مان نارد (قد جاءکم برهان من ربکم وانزلنا الیکم نوراً مبیناً. یانی: نوریکی ئاشکرمان بو ئیوه نارد) دیاره مه به ست له م نوره له م دو ئایه ته دا قورئانه.

نه م به شه سیوه مین هه نگاوه له (ته جرید) ی نورد چونکا له گه ل نوری سهرو کارمان هه یه که له نوری نه م جیهانه نیه، به لکو له عالمی مه له کوته و قورئانیش له وه: (له عالمی مه له کوته) عالمی مه له کوته، عالمی میکی به رینه که په ریه کان له وی نیشته جین و روح و گیانی سالیکان، به رز نه بنه وه بو نه وی. نه م عالمه هه مان عالمی غه ییبه که عالمی شه هاده ت، شوینیکه له شوینه واره کانی نه وه و نسپی و سیبه ریکه له وو سه به بیکه له و. وه ته ژی و پره له نور، نه نواری عالمی فهروه دین (نوسان) هه میشه به یی دور و نیزیکان له

۱- تغابن (نایه تی ۸)

۲- سوره ی نساء نایه تی ۱۷۴

سه‌رچاوه‌ی نوری یه‌که‌م له‌عالمی مه‌له‌کوت، نور ده‌گرن. ئهم سه‌ر چاوه‌ی (نوری یه‌که‌مه) ئیمام غه‌زالی به‌مانگیکی ده‌شوبهینی که له‌روچنه‌ی مایکه‌وه‌بداله‌ئاوینه‌یه‌ک که له‌دیواریان گرتیی و له‌ئاوینه‌شه‌وه‌له‌ئاوینه‌یه‌کی تریدا که له‌دیواریکی دیکه‌گیرایی و سه‌ره‌نجام بداله‌زه‌وی و نورانی و روناکی بکاته‌وه، ئهمه‌یه‌ک نوره‌که‌به‌هوی ئینعیکاسه‌وه نوری زوری لی‌په‌یا‌بوه‌و‌جا‌چون‌وجودی‌ئو‌همه‌موه‌نورانه‌له‌نوری‌یه‌که‌مه‌وه‌سه‌ریان هه‌لداوه، قه‌ت ناتوان له‌زنجیره‌ی ئه‌وه‌جیا‌بنه‌وه، به‌لکو تا‌بی‌نیهات‌پیکه‌وه‌لکا‌ون، وه سه‌ره‌نجام به‌سه‌رچاوه‌ی نوری یه‌که‌م که نوری بالذات یا‌نوری حه‌قیقی یا نوری مه‌جز(الله)ی ناوه‌په‌وه‌ندئه‌دری ئهم نوره‌حه‌قیقیه‌هر‌ئه‌وه‌یه، که خه‌لق و ئه‌مه‌ره(ئافه‌رینش و ته‌گیر) له‌ده‌س ئه‌ودایه، نورانی بونی سه‌ره‌تای ئافه‌رینش به‌فه‌رمانی ئه‌وه: (خواه‌ی) و به‌ردام بونی ئهم نورانی بونه‌ش له‌پله‌ی دوه‌مدا‌هر‌له‌وه‌وه‌یه. له‌راستی دا‌نورانی بون‌سی‌هیچ‌که‌س له‌سه‌ره‌تا‌وه‌له‌فه‌ودوانه‌ی ئه‌وه‌که‌سه: ئه‌و‌زانه‌بو‌ه‌و‌که‌س‌شیاوی ناوی پله‌یی وانیه، له‌راست نورداتاریکی و زولمه‌ت هه‌یه، جا‌چون‌نور و وجودی مه‌جزه، دیاره‌تاریکی یازولمه‌ت‌عه‌دم‌و‌نه‌بونی مه‌جزه، چونکا‌نه‌بون: (معدوم) نه‌بو‌خوی و‌جود په‌یا‌ئه‌کا‌و‌نه‌بو‌غه‌یری خوی، به‌لام ئیمام غه‌زالی دو‌بیژه‌ی نورو زولمه‌ت هه‌ر وه‌کو رچه‌ی(نه‌نه‌وی‌یه‌تی ئیرانیان‌سی‌کون‌به‌واتایی دو‌مه‌بده‌ئی دژو‌جه‌نگه‌نده‌به‌کار‌ئه‌با. به‌لکو نور له‌روانگای ئیمام غه‌زالی یه‌وه‌وجودی ئیجابی یه‌و‌زولمه‌تیش سه‌لبی ئهم وجوده‌یه، جا‌لیزه‌وه‌که‌وجود‌دابه‌ش‌ئه‌بی‌به‌وه‌ی که‌دارای صیفه‌تیکی ئاوا‌زاتی‌یه‌و‌ئه‌وه که‌خوی ئهم صیفه‌ته‌یه‌به‌یارمه‌تی غه‌یر، له‌راستیدا‌شتانی‌تر‌بیجگه‌له‌و(خوا) مه‌جازه‌و و‌تنی نور هه‌ر بو‌خوا‌راسته‌و‌حه‌قیقی و‌واقیعه.

۱ - نوکته: من خۆم ئهم بیرو رایه‌ی ئیمام محمه‌د غه‌زالی زۆر جوان ده‌رک کردو تی‌گه‌یشتم به‌م واتا: له‌روژی پینجشمه‌ ۱۳۷۱/۸/۲۱ هه‌ناوی که له‌تورکیا له‌کاتی ۹/۵ سه‌ر له‌به‌یانی به‌ماشین له‌سیواسه‌وه‌به‌ره‌و‌غیران ده‌هاتم هه‌روا‌که‌وتومه‌بیری ئهم فه‌رموده‌و‌نه‌زه‌ره‌ی ئیمام غه‌زالی له‌په‌را‌روانیم که نوری رۆژ له‌لای ده‌ستی چه‌پی لیخوره‌(راننده‌)وه‌-ئه‌دا‌له‌ئاوینه‌ی به‌سه‌ری راننده‌که‌و‌له‌ویوه‌نوره‌که‌له‌شوشه‌ی لای راستی ماشینه‌که‌ی ئه‌دا‌و‌پنه‌ی

وه ههروا چون نيسبه تي وجود به به شي ئه خير له ئيضافه ي ئه و ياني له نيسبه تي ئه و له غهيري خوي سه رچاوه ده گري نه ك بالذات، زولمته يان له مه قوله ي عهده مي مه خر داناوه. جيهاني بون يا باشتر بلينين: ئه وه ي كه غهيري ناوي خواي له سه ر دائه نين: (ماسوي الله) له زاتي خويدا عهده مي مه حزه، وجودي حه قيقى هه مان خواي به رزو بلينده كه نوري حه قيقى يه، ئه بي بزائين: كه ئه م قسه له روانگاي ئيمام غه زالي يه وه جوړي يانه و عي ته عبيري مه جازي نيه، به لكو حه قيقه تي ديارو ئاشكرايه چونكا ئه م شته ده سكه وتي بيرو راي باري ئه قلبي نيه، به لكو حه قيقه تي كه، كه عاريفان و خواناسان، له كاتي ميعراج و سه ركه وتني رو حيدا له (قولا يي) مه جازه وه به رزي حه قيقه تي ئه وه به ئاشكراو به عه يان ده بينن. وه له ريگاي شه وق و زه وقه وه واتاي فه رموده ي خوا «كل شيئي هال ك الا وجهه» نه به م واتايه كه هه رچي بي جگه له مه سيري بون دا (به ره و لاي خوايه) له روزي له روزگار ه كاندا تيا ئه چي، به لكو به م واتايه كه هه رچي بي جگه له خوا، بو هه ميشه (ازلا و ابدأ) نابوده.

دياره هه ر مه وجود يكي ئاوه ها ئه بي تيا بچي و نابود بي، وجودي حه قيقى هه مان زاتي خوايه، كه له ماليكيه تي بوندا (ازلا و ابدأ) له م دونياو له ودنيا تاك و ته نيايه. ئه م بانگه وازه ي خوا له روژي به ريډا له نيو خه لك دا ده نگ ئه داته وه كه «پاشايي ئه مرو هي كي هه مو ده لين): هي خواي تاك و ته نياو خاوه ن وزيه» ته نيا تايهت به قيامه ت نيه، به لكو له گو ي خه لكي ئه م دنياش هه ميشه ده نگ ئه داته وه.

غه زالي له و په ري بيرو ئه نديشه دا به بيرو راي شه بيه به وه حده تي وجود ده گاكه هه ر ده مي فه رمايشه كاني له فه بيلي شه ته حاتي صوفي يه به يني نه ژماره ئه وسا به دژواري

راننده كه، له ئيو ئاوينه كه وه، ئه درا له شوشه ي لاي ده ستي راستي ماشينه كه و له و پوه وينه ي راننده كه، له ده ره وه ده ر ده كه وت، جاري وا بو، ده بو، جار ياسي وينه و ئه و نا قه وينه كه له نيو ئاويته كه ده ر ئه كه وت، به و نوردانه وه له دوره وه ي لاي راستي ماشينه كه به سي يا چوار وينه يا زياتر ده بيندرا. (شه پۆل) ۱۲ نوامبري ۱۹۹۲ زابني و ۷۱/۸/۲۱

ده توانين غه زالی له م ته قیده بهر که نار بزاین.

به لام شتی که به لمینی که ټیمام غه زالی له یارانی شه ته حات بوه به ده سه وه نیه، به لام ټیمام غه زالی به پیی ټم قسانه ی خواره وه، زور له وه حده ت وجودی یه کان نیزیکه ټیمام غه زالی ده فرمی: «دنیا پرو ته ژی یه له نور... هه مو ټم نورانه بو لای نورالانوارو سهر چاوه ی یه که می خویان بهرز ده بنه وه ټم نوره ش هه مان نوری خوی به رزی بیخ هاو تایه. نوره کانی دیکه هه مو عاریه تی و ټه مانه تین و نوری حه قیقی ته نیا ټه وه: (خوایه) هه مو بون و گشت نوریک هه ر خو په تی (هه ر خوایه و بهس) هیچ شتیک بیجگه له دیمه ن و هه یته تی مه جاز، هوویه ت و حه قیقه تی بو نیه. جا چونکا بیجگه له ذاتی ټه و، خودایه ک نیه له. نه تیجه دا نیه، ټه وی هه یه، هه ر ټه وه بون هه ر خو په تی که ټیشاره و ټامازه کردن، هه مو بو لای ټه وه، هیچ ټیشاره یه ک بیجگه بو لای ټه و نیه» ټیمام غه زالی به ټاشکرا نالی: حه ق هه مان خه لقه و ټم دوانه دیمه ن و سوره تیکن بو یه ک حه قیقه تی تاک. هه ر وه کو، کوری عه ره بی دوی ټه و ده لی: ته فاوه ت له نیو ټه وانه دا ټیعتباری یه به لکو ټیمام غه زالی ده لی: هیچ مه وجودی بیجگه له ذاتی پاکی خوا حه قیقه تی بو نیه، ره نگدانه وه و عالهم ته نیا له ریگای ره نگدانه وه و ټینعکاسی وجودی حه قه وه یه هه ر وه کو ټینعکاسی نوری مانگ له ټاوینه ی جور به جور وه. به زیوه ری وجود نارازیته وه. ټه مه له روانگاری غه زالی یه وه حه قیقه تی که ټه قل و ټاوه ز دیانی پیدا ناوه و که شفقی صوفیانه ش ټه وه ی سه لماندوه، غه زالی له ټاخیرین پله له ناسین، ته فاوه ت له نیوان ته وحیدی عه وام له سهر بنه رته تی (لا اله الا الله) و ته وحیدو خوا به یه ک زاینی خه واس له سهر بنه رته تی (لا اله الا هو) روناک ده کاته وه (هو) له روانگای ټیمام غه زالی یه وه هه ر وه کو وتمان بریه تی یه له وجودی گشتی که ټیشاره بو لای ټه و ده کری، ته وحیدی خه واس به پیی بیرو رای ټیمام غه زالی «ویژه ره که ی کاملتر و شاملتر و حه قیقی تر و وردتر و ده خیل تر له هه مو کهس له فهدانیه تی مه جزو وه حدانیه تی صرف - ی خوادا، واریدی ده کا وه نیشتمانی فهدانیه ت ټه و پهری میعراجی ټافه ریده گانه».

له پوراوه کانی دیکه ی غه زالی دا- که قسه ی لیوه ده که یین - ئاوا به ئاشکرا له وه حده تی وجود قسه نه کراوه، ئه وه ی له «ئه حیاء العلوم الدین دا» یاد کراوه که: «بون بیجگه له خواو شوینه واری ئه و شتی دیکه نیه. وه بون هه مو جیلوه ی شوینه واری ذاتی خوا یه» له راستیدا ئیعترا فیکه به وجودی بون له کو به ی وجودی خوا دا، وه ده روازه له سه ر بیرو رای وه حده تی وجود، دا ئه خا ئایا ئه توانری بوتری که ئیمام غه زالی له ریساله ی میشکات الانواردا له روانگای خو به وه له بابه ت حه قیقه تی وجوده وه بیر ی گورنوه و بیر ی تازه ی ده ر بریوه و مه یلی ئاشکرای بوکشانی صوفیانه ی، بو په یدا بوه؟ که صوفیان قایل به وه حده تی وجود، هه ر ده می بمانه وی به ته مسیلی نوری مانگ و ئاوینه گه لی که جیی تابشی مانگن، سه رنج بده یین، قه بول ده که یین که ئه و نوره «ره نگ دانه وه یانه» مونه کیسانه له ئاوینه کاند. له حالیکدا که هه ن و مه رئین، زاته ن خیوی وجودی حه قیقی نین، به لکو ره نگ دانه وه یه کن له نوری یه که م یانی: له نوری مانگ به لام مه به سستی ئیمام غه زالی له ئاوینه له ته مسیل دا چیه؟ و ئه م شتانه له ته مسیلی ئه و دان چ شتیک ده نوینن؟ ئایا ئیمام غه زالی به شتی وینه ی هه یولای یه که مین که فه لاسیفه بو ره نگ دانه وه و ده نگ دانه وه ی نوری ئیلاهی له به رچاو ده گرن، بیر ی کردو ته وه؟ له حالیکدا که ئه زانین که ئیمام غه زالی به ئینکار کردنی ته واری وجود، ماده ی قه دیمی عالم ئه داته دواوه، وه عالم به مه خلوقی حدیس له عه ده مه وه، ده زانیی. ئه وه ی دیته به رچاو ئه وه یه که ئیمام غه زالی به ته مسیلیکی و (ته مسیلی نوری مانگ و ئه نواری ره نگ دانه وه له وه) موشکیلی صدوری عالم له خوا وه ئالوزاندوه و له سه ر بنه رته تی ئه قلی ده س ناداته ته وزیح و لیکو لینه وه و ئاشکرا کردنی ئه وه. ئیستا ئه بی پروانین که ئایا ئه زمونی صوفیانه له کردنه وه ی ئه و گری بوچکه، یار مه تیکی به و کردوه؟ ئیمام غه زالی له عارقانی یاد ئه کا که له وجود دا بیجگه له خوی تا قانه ی حه قیقی شتی تر ناینن، که له ودا بیجگه له خوا شتی نایندری له م رو وه هندی له وانه هه ر وه کو حه للاج هاواری (ئه ز حه قم) ی به رز کردو ته وه و یه کی تر «سبحانی ما اعظم شأنی» به زار ادینی (مه به ست بایه زیده) به لام ئه م حاله ته «وه حده تی شهود» ه نه ک

وه حده تی وجود. وه حده تی شهود حاله تیکه، کاتی صوفی ده گه پرنه وه لای سولتانی
ئه قل، ئه و حاله ته زو له نیوده چی. له م کاته دا صوفی تی ده گا که: «ئه م حاله ته یه کبونی
به راستی نه بوه، به لکو وینه ی یه کونیک بووه ههر وه کو قسه ی ئاشق و ئه وینداریک له و
په ری ئه ویندا»: «انا من اهوی و من اهوی انا». ئیمام غه زالی ده فهرمی: ئی حساسی عاریف
له حالی فه نابون له خو و له خه لک داو به قاو مانه وه به حق، یه کبونی مه جازی و ته وحیدی
حه قیقی ناوه یانی: ته وحیدی که له بوندا بیجگه له خوای تا قانه شتی تر نابینی. ئه گونجی
ئه وه ی که تو مه تی وه حده تی وجود له ئیمام غه زالی لاده با، و ته یه که له م کتیبه دا له ئاخری
به شی یه که م به م واتایه هاتوه: «خوا له گه ل شتیکدا هه یه، ههر وه کو نور له گه ل ئه شی» و
موده له لی ده کا که واتای ئه و «له گه ل هه رشتیکدا هه یه» ئه مه یه که ئه و: (خوا) بهر له ههر
شتی و بالتر له هه رشتی ده رخه ر «و موزهیری» هوی وجودی هه رشتیکه. فه رموده ی
ئیمام غه زالی له م بابه ته وه که ئه و: (خوا) «بهر له هه رشتیکه» ئیقرار به قه دیم بونی خوای
به رزه و قسه یه کی دیکه ی ئه و که و تو یه تی: «خوا له هه رشتیک به رزتره» ته نزیه و
بینجه وشی خوا یه، جا له بهر ئه مه بینجه وشی خوا به واتای حه قیقی دینی مو تله قه له
گه ل، قسه ی وه حده تی وجود، سازگار نیه، ههر ئه م مه یه سته بو ته هوی ئه وه ی
که (ونسینک) له و تاریکدا که له سالی ۱۹۴۱ زاینی له Semietische Studien uitde
nalatenschap بلاوی کردو ته وه، به پیوه ندی ئه م به شه له میشکات الانوار له گه ل نو
ریساله ی فلوتین (Enneodes) تاییه ت بکا. ئه و له و وتاره دا رای گه یاندوه که ئیمام غه زالی
هه وینی باسی ئه م به شه ی له کتیبی فلوتین له به شی پینجه م له ریساله ی چواره م که له و دا
فلوتین قسه ی له مه به سستی: «رؤیه ت: دیدار» کرده، وه رگرتوه، دوکتور ئه وره حمان
به ده وی له کتیبه که ی خویدا، چهن بهرگه ی پرش و بلاوی له ته رجه مه ی عه ره بی که
دراوه ته پال فلوتین، فه یله سوفی یونانی، هیئاوه و ئه وسا رای گه یاندوه که ئه مه نیشان ئه دا

که ئەم فەسلە کراوەتە زەمانی عەرەبی و لەو دە چۆی کە وتیبته دەسی ئیمام محەمەد غەزالی، بەلام ئەبێ بلین: کە فلوتین لەم فەسلەدا لەبیرو رای بینایی و چلونا یەتی ئیتتقالی مەرئێ لە چاودا، قسە دەکا، وە لە ئەندیشە ی و اسیتە کە صورەتی مەرئێ بە هوی ئەو کە لە ناو نەدی بینایی قەرار دەگری، رەخنە دەگری، بەم حیسابە لە نیوان ئەم فەسلە و فەسلێ یە کە می کتیبی میشکات الانوار تەصه ور ناکری.

بەبیرو رای دوکتور ئەو رەحمان بە دەوی ئە گونجی ئەوسەر چاوەی کە تەئیری کردۆتە سەر ئیمام غەزالی کە ژو فەسلێ پینجەم لە ریسالە ی پینجەمی فلوتین بی.

ئەم فەسلە بە وینە ی کورتە یە ک لە ریسالە ی (زانستی ئیلاهی) مەنسوب بە فارابی یە. دوکتور بە دەوی ریسالە ی مەنسوب بە فارابی لە کتیبی خویدا بە ناوی (فلوتین لای عەرەب) بلا و کردۆتە وە کاتی دەروانیتە ئەو کتیبە شتیک کە ئەو ی بگەینی کە غەزالی بو میشکات الانوار لە و ریسالە کە لکی وەرگرتو بەرچاو ناکەوی، بیجگە لەمە کە بە شیکێ کورت لەو کە ئیشارە ئەکا بەمە کە فعل فاعل ئەو هەل ئەقلە و ئەقل نوری باتنی ئەم جەو هەرە یە، هەر وە کو نوری خور کە لە روژ (وخور) تیشک بە سەر شت و مەک دەهاوێژی. بەراو ژو لە ریسالە ی: (علم آلهی) دا بیرو رایە ک هە یە کە بە ئاشکرا لە گەل بیرو رای ئیمام محەمەد غەزالی دا ناسازگاره.

لەم ریسالە دا بوکشانیکی دیار بو لای بیرو رای (فیض فلوطین) دیتە بەرچاو. بیرو رای (فیض) کە لە (لایەن فلوطین) هەو داریژراو، ئیمام محەمەد غەزالی لە پەراوی: (تهافت الفلاسيفه) دا رەتی کردۆتە وە و پەیره وانی ئەم بیرو رایە بە کەم میشک دا ئەنی. لە بەرا رونا کمان کرده وە کە ئیمام محەمەد غەزالی چلون لە نیوان نور الانوار: (الله) و (مطاع) و لە نیوان مطاع و بونە وەرانی دیکە پیو نەدی نیشان ئەدا و هەر وای رونا کرایە وە کە ئەم مەسە لە بەلای ئیمام غەزالی یە وە پیو نەدی خەلقی یە، ئەک پیو نەدی فیضی بە واتای فلوطینی ئەو هە. راستە کە ئیمام غەزالی واتای نورو نور دانە و فە یض لە وینە گرتنی: (تصویری) ئافە رینش دا بە کار ئەبا بەلام ئەنواری کە تا نور الانوار چۆتە پیش و

ئه گه نېکان و سه رچاوه ی یه که م، ئه نواری عاریه تین و له نوری ئه وه ل وه رگیراون و حه قیقه تی زاتیان بوئیه. ئیستا، که ئه و فیوضات: به پیی (بیرو رای فه یضی فلو طین) مه و جوداتیکی حه قیقین و هه ر یه که وجودیکی تاییه ت به خوئی بو هه یه، دیاره فلو طین قه ت نالی که وجودی ئه مانه وابه سته به واحیدی -ی ئه وه به وه یه.

چ به لگه یه کمان به ده سه وه یه که بلین: ئیمام غه زالی له په رتوکی میشکات الانوار له ریساله ی (عیلم الهی) مه نسوب به فارابی، زیاتر له په راوه ی کتیپی (ئه نولوجیای ئه ره ستو) شوینی وه رگرتوه؟ له حالیکدا ئه م کتیبه سه رچاوه ی یه که مینی زانست و زانیاری فه لاسیفه ی ئیسلامی سه باره ت به نه و ئه فلاتونیان بو. ئیمام غه زالی و زوربه ی فه لاسیفه ی ئیسلامی له زاروه ی نه و ئه فلاتونیان که لکیان وه رگرتوه، سه ره نجام، له وانهدا واتایی تازه تریان ئه دوژی یه وه به جوری ده یان گوړی و له واتای ئه سللی ده یان برده ده ری، ئه مه خوئی ئیبتکارو ئه صاله تی فه لاسیفه ی ئیسلامی نیشان ئه دا، نه ک په یه وه ی و ته قلید له وان.

کژیا به شی دوهم

ئیمام محمه دی غه زالی له م به شه دا هه ندی بیژه و واژه که له ئایه تی نوردا (الله نور السموات و الارض...) وه کو: مشکاة، مصباح، زجاجه، شجرة، زيت، نار- هاتون به پیی ره مزو رازی که ئیشاره ده که ن به واتای نهینی که له و دیوی رواله تی ئه م واژانه دان، شه رحی ئه دا. له سه ره تاوه بو رون کردنه وه، دو یاس دینیته پیش، له باسی یه که م ته ییعه تی ره مز: (ته مسیل) و ره وشتی به کار بردنی ئه وه به یان ده کا. وه له باسی دوهم دا پله پله ی روحي به شه ری و پله ی نوری ئه وه دینیته به ر قسه و لیکولینه وه. وه له ئاخری ئه و حه وت واژه ی ناوبراوه رموزی ئه م روحانه ده بژیری. بیرو رای ته ییعه تی ره مز ی ئه وه له سه ر بنه ره تی فه رضی موازات وهاو ده نگی ته واو له نیوان عالمی شه هاده ت و عالمی غه یب، عالمی جیسمانی و عالمی روحانی یه. ئه م بیرو رایه به مجوره ته فسیر ده کری که، هیچ شتیک له عالمی شه هاده ت دا نیه مه گه ر ته مسیل و (نمونه) یه که بو عالمی مه له کوت، عالمی شه هاده ت هوئی گه یشتن به عالمی غه یبه. ناسیاوی ئیمه به عالمی عولوی:

(جیهانی بهرزی بهرین) محالّ نیه و سه‌فهر بو لای خوای په‌روه‌رنده و نیزیک بونه‌وه دژوارنیه. خوای تاقانه وینه و میسالی بوّنیه، چونکا مهرجی نمونه بون به‌زروت، موتابه‌قه بونی ده‌وی، که چی خوا بونیکه، هیچ شتیک هاوتاو وینه‌ی نه‌و: (خوا) نیه. جا که وایه نه‌بی نه‌و وازه ته‌مسیلیانه‌ی که له قورئاندا هاتون، نه‌بی ههر وه‌کو کلیللی نه‌سراری غه‌یبی بزاین و ههر وه‌کو رموزی خه‌و، نه‌وانه واتاو ته‌قسیر و ته‌ئویل بکه‌ین. ههر وه‌کو روژ له زانستی ته‌عبیر و لیکدانه‌وی خه‌ودا نیشانه‌ی شایه و مانگیش نیشانه‌ی وه‌زیره که فهربانی شا ده‌با به‌رنه‌وه. ههر له سهر نه‌م شیوه مه‌وجوداتی عولوی روّحانی، نیشانه‌و ره‌مزی عالمی مه‌حسوسن. له سهر نه‌م بنه‌ره‌ته ئیمام غه‌زالی هه‌ندی له نیشانه‌و ره‌مزی وه‌رگیراو له قورئانی که‌ریمی بوّرون کردنه‌وی بیرو رای خوئی به‌کار ده‌با. به‌بیرو رای ئیمام غه‌زالی: (تور= کیّوی تور) ره‌مزی مه‌وجوداتی گه‌وره و سابت له عالمی مه‌له‌کوت‌دایه، «وادی»: ره‌مزی مه‌وجوداتی عولوی به‌که زانیاری و مه‌عارفی غه‌یبی وه‌ر ده‌رگرن، جا نه‌وسا مه‌عارف له‌وانه‌وه نه‌قل نه‌بیته لای به‌ره‌ی مروّف، «وادی نه‌یمه‌ن»: ره‌مزی سهر چاوه‌ی به‌که‌مینی ناسیاوی و مه‌عریفه‌ته وه «نار»: ره‌مزی روّحی پیغه‌مبه‌ره که قورئان به «سراج منیر: چرای نورانی» ناوی نه‌با.

«جدّوه و قَبَس و شهاب: پؤلوی ناگری سور و گه‌ش): ره‌مزی که‌سانیکه به‌بینایی نه‌ک له‌روی ته‌قلیده‌وه، که له‌پیغه‌مبه‌ران په‌یره‌وی بکه‌ن. «اصطلاء: خوگه‌رم کردنه‌وه به‌ئاگر» ره‌مزی موشاره‌که‌تی پیغه‌مبه‌رو په‌یره‌وانه «وادی مُقَدَس» به‌که‌مین پله‌یه له پله‌پله‌ی سه‌رکه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (د-خ) «خلع نعلین» ره‌مزی دل و ده‌رون هه‌ل‌که‌ندنه له ههر دو جیهان: دنیا و ناخیره‌ت - «قلم»: ره‌مزی روّل و نه‌خشی عیلمی غه‌یبه له‌روّحی لینه‌اتوو موسته‌عیددا. «لوح محفوظ: ته‌ته‌له‌ی پاریزراو» ویا «دق منشور»: ره‌مزی روّحیکه، که نه‌م زانسته له‌ودا بنوسری. «ید»: ره‌مزی په‌ری به‌که، نوسه‌ری زانسته‌کانه «صورة» ره‌مزیکه، بوّمه‌جموعی: ید، قلم و لوح، وه له مروّف دا «صورة الرحمان» صورت خودایی به. چونکا پیغه‌مبه‌ر فهرمویه‌تی: (خوا مروّفی له‌سه‌ر بیچمی ره‌حمان خولقاندوه، «ماء» ههر وه‌کو

خوآ فەرمویەتی: (لە ئاسمانەوه ئاویکی نارد: باراندی): رەزمی مەعریفەت و ناسیایوی یە.
«اودیە» کە هەر لەم ئایەتەدا هاتووە «لە پاشان هەر چۆمە لە ئاویک بە ئەندازە ی گونجاوی
خۆی ئاوی گرت» زەمژگە لێکن بۆدڵ و دەرون گەل.

ئیمام محەمەدی غەزالی بەزیرەکی و ژیری تی دەگا کە ئەم جوۆرە تەئویلانە ی ئەو، ئەو
ئەباتە ریزی دەستە ی باتنی کە ئایەتەکانی قورئان لە واتای زاهیری لائەدەن و بەباتین
تەئویلی دەکەن، لێرەدایە کە دەسی خۆی پیش دەخاوە دەفرمی: کە نەباتنی یە کە زاهیری
رەت بکاتەووە و نەزاهیری یە کە ئەسراری باتین بداتە دواوە، بەلکو ئەو: «ئیمام محەمەدی
غەزالی» زاهیر و باتین پیکەووە، کو دەکاتەووە، لە واتای مەحسوسەووە، دەس پی دەکاو لە
ئەسراری پەنھان لەو لای واژەکانەووە غافل نابی موسا(د-خ) لە «وادی مقدس» دا ئاگری
دی و پەرورەدگاری: هەرای لە موسا کرد کە کەوشە کانت داکەنە «اخلع نعلیک» موسا
کەوشەکانی داکەند، بەلام لەوکاتەدا تی گەبی کە ئەو لەسەرەتای میعراجی پیغەمبەری
دایەو خوا لەوی دەوی کە تەنیا برواتە لای خوا، بی ئوگر بون بەم لایا بەولا، وە
خوشەوێستی دنیاو ئاخیرەت و ئەووەی بیجگە لە خوا یە، هەمویان لەدڵ و دەرون
دەرھازی و فری یان بدا، میسالی زاهیری لە روانگای ئیمام غەزالی یەووە حەقەو پیوهندو
ئەنجامی ئەووە بەرازی دەرون: (باتین) یش حەقیقەتە. میسالا کان «ئیشارە» گەلێکن کە بۆ
بزواتن و دنەدانی حیس و خە یالی ئینسانی، بە کار براون بەلام ئەم ئیشارانە بەرەو پێستی پەردە
ئەچن و بە نورگەلی دەگەن کە لە روانگای حس و خە یالی پەنھان و نھین ئە گونجی کەسی
بپرسی: لەم ئەئویلەدا کە نەسەر دیشتە بن فەرمانی قەواعیدو زاکونی زمان و نە
بە عورفینکی تایبەتی عیلمی پابەندە، حەق کێھە یە؟ ئایا ئەم کارە مەیدانی بۆ خە یالی
پەردازی و بەراورد، ناکاتەووە کە ئەقل لەودا بە ناچاری هەرچی بیەوی؟ بیلی؟ ئەگەر وابی و
تەئویل بۆئیسلا م درگا بکاتەووە، نە ک ئەووە بی کە ئەنواع بیدعەت و لاریی لە دین دا ریگا

۱ - یانی: خوت لەشت و مەکی هەر دو جیھان دارنە. پەراوہی زریزە ی زبرین (شە پۆل).

بکاته وه. ههر وه کو ئه وه که باتینیوه هاو بییره کانیا وایان کرد. له وه لامدا ده لئین: ئه وه له قسه کانی ئیمام غه زالی فام ده کری ئه مه یه که ئه و: (غه زالی) ته ئویل کردنی ته نیا بو که سانی که به صیره تیان هه یه ههر وه کو پیغه مبه ران و عارفان و ئه ولیاو خواناسان به جایز داناوه که خودانی بیرو باوه ریکی تیژو وردن و واتای په نهان له پشت په رده وه به هه ست و حیس ده بینن. ههر وه کو بو پیغه مبه ران ئه م ده س که وته به دی هاتوه، پیغه مبه ر دیتی که ئه و ره حمانی کوری عه وف دره نگ؛ چوه به هه شت. پیغه مبه ر ئه وه ی به چاو وادی، به لام به به صیره ت به جو ری تر. به به صیره ت زانی که ئه و ره حمان کوری عه وف و هاواله کانی زور توند خه ریکی مله به ملانی کردن له گه ل نه فسی خو یاندا تا برو او باوه ر به سه ر ناره زوی نه وس دا زال بی و ئه وسا بچنه نیو رو حانی پاک. به ناو به هه شت. دیاره ئه و دوای مله به ملانی و ته قالا یه کی زور پی ده نیته نیو به هه شته وه. ئیمام محه مه د غه زالی ئه م جو ره له خه و دیتته که هه م له کاتی خه وتن داو هه م له کاتی بیداریدا رو ئه دابه حسی ناوی ئه با، که ئه گه ر له بیداریدا بی نیازی به ته ئویله و ئه گه ر له خه ویش دا بی نیازی به ته عبیره. باسی دوه م که له بابته ته ئویلی ئایه تی نوره وه یه پله پله ی رو حی به شه ر به پینج پله دا لئی ده کو لیتته وه و به راوردی ده کا.

یه که م: رو حی حه ساس و به هه ست که مه حسوسات ده رک ئه کا هه م له مندالداو هه م له گه ورده دا وجودی هه یه.

دوه م: رو حی خه یالی یه که ئه وه ی حه واس ده ی هینیته ئیدراک، له گه نجه ی زهیندا رای ده گری. مندالی شیره خو ره، رو حیکی ئاوا ی بو نیه، به لکو دوای له شیر برانه وه، رو حی وای بو پیک دی، هه ندی له ئازال و پاتال رو حیکی وایان بو هه یه.

سیوه م: رو حی ئه قلی و ژیری یه که واتای موجه ره د له حیس و خه یال جیا ده کاته وه و ئیدراکی ده کا. ئه م رو حه جه وه هری مروف و ناوه ندی ئیدارکی زه روری یات و گشتی یه. چواره م: رو حی فیکری یانه زه ری یه که پیوه ندی مه نتیقی بیرو ئه ندیشه ده رک ئه کاو له به رکول ده گاته نه تیژه.

بینجه م: روحي قودسی نه به وی: (روحي) پاکی پیغه مبهری یه که تاییه تی نه نیباو
نه ولیایه و تیشک و تریژی غه یی ده که و ته نیوی. خوای به رزو بی وینه فهرمویه تی: (ئیمه
له خو مانه وه، روحیکمان به تو وه حسی کرد) مه به ست روحیکی وایه. ئه م بینج روچه،
نورگه لیکن که نه صنافی مه وجوداتی مه حسوس و مه عتمول له گه ل ئه وانده دا زاهیر ده بن، وه
له روانگای ئیمان غه زالی یه وه به موازات بینج شت هه ن که له ئایه تی نوردا به م وینانه
هاتون: میشکات: (چرادان) زجاجة: (شوشه) میصباح: (چرا) شجرة: (دار) زيت: (رون).
روحي حه ساس و به هه ست له راست «میشکات» دایه، چونکا نوره کانی له کونی درزی
حه واسه وه دی و ده روا، هه وه کو چرا دانیک که نورو شه وق له وه وه ده چیه ده ری.
روحي خه یالی له راست: (زجاجة) دایه، چونکا هه ر دو له ئه صلدا تاریک و غه یره
له تیخن، به لام ده کری ته صفیه و له تیف و پاک و بریقه دار بن، خه یال، زانستی ئه قلی زه یت
ده کاو له په ریشانی و بلا بونه وه ی بیهوده ی ئه وه به رگری ده کا. هه روایش شوشه نوری
چرا له گزه با ده پاریزی روحي ئه قلی له راست «مصباح» دایه و ناوه ندی تابشی ئه نواری
ئه قله. چونکا چرایش نوری حسی بلا و ده کاته وه.

روحي فیکر له راست «شجرة» دایه، به م واتایه که ژبانی فیکری له دارنیک ده چی که
شاخ و لق و پوپ و گه لا و میوه ی زور بی، که هه مو له ئه صلیک وه کو ساقه ت و ته نه ی داره که
بی ده روین و شین ئه بن. بوئی به داری زیتون میسالی هیئاوه ته وه که رونه که ی پاکترو
سافتره و پرشوعله تر له روئی ترو باشترین روئی چرایه. روحي قودسی نه به وی له راست
«زیت» دایه ک له پاکی و بینجه وشی و چاکی داگه یشتوته ئاوه ها پله یه ک که نیزیکه بی
ئه وه ی ناگری بگاتی نور و تیشک بداته وه وه هه لایسی و گر بگری. روحي پیغه مبه ران و
ئه ولیایش وان و به پله یه ک له پاکی و بیجه وشی و که مال گه یشتون که ئیتر نیازی یان به
یارمه تی په ری و شتانی ترنیه. ئیستا ئه بی بزاین که پیوه ندی ته ئوبلات له گه ل ئایه تی که
خوا به ناوی نوری ئاسمان و زه وی ده ناسینی و له پاشان به میسالی ره مزی و گری پوچکه
دراو ئه وه نیشان ده داو وینه ی ده کیشی چیه؟ به پروای من به ته ئویلج که ئیمان غه زالی له

سهر ئايه ته كه ي كردوه، كاتي راست و دروست له ئاو دهردى كه ئايه ته كه جاري تر به تيگه يشتنيكي دروست بهم جوړه بخوينه وه: خوا نوري ئاسمانه كان و زهوى به مه سلى نوري خوا كه له ئينساندا خو نيشان نه داهه ر وه كو چرا دانكه، كه له ودا هه يه و نه و چرايه ش له نيو شوشه يه ك دايه كه بى زياد كردنى نه وه سهرى پيوه ند له نيوان ته ئويلي غه زالى و ئايه ته شه ريفه كه دا له به ريه ك هه لده پچردى. به لام له سهر نه و فهرزه نه توانرى نه وه ي كه غه زالى له پله ي روحي ئينساندا (پنج پله ناو براوه كه) هيناويه تى، تى بگه ين، چونكا ئيمام محمه د غه زالى نه م پله و پايانه ي به نه نوعى له نه نواري ئيلاهي داناوه كه به پله گه لى جيا جيا له نور الانوار: (الله) نور و هر ده گرن. وه خواي به رز بو تيگه يشتنى دروستى نه م مه به ستانه و ته ئويلانه له عاليه مى مه حسوس، به چرادان و شوشه و چرا و دارو رو ن ميتسالى هيناوه ته وه. به لام بوچ غه زالى ته شبيهه كه له ئايه ته كه دا ته نيا له سهر ئينسان كورتى كردو ته وه و بونه وهرانى ترى جيا كردو ته وه، كه چى ئايه ته كه خواي به نوري ئاسمانه كان و زهوى يانى به نوري نه وه ي به خشلى وجود له سهره وه تا خوارى رازاوه ته وه ده ناسينى. نه م تا بيه تيه له بهر نه وه يه كه مروف له روانگاي غه زاليه وه، ته نيا بونه وهر يكه، كه نوري ئيلاهي له ودا له هه مو پله يه كدا خو ي ده نوينى، كه چى نه م نوره له غه يري ئينساندا بيگه له هه ندى پله و پايه نه بى خو نانوينى. جا هه ر له بهر نه مه يه خوا له نيوان مه خلوقات دا مروفى له بهر چاو گرتوه و نه وي به وينه ي خو ي ئافه ريده كردوه و نه وي كردو ته شياوى جى نشينى خو ي له نه رزدا.

ئيمام غه زالى بهم بيرو رايه، بارى خودايى مروفى دوزيوه ته وه و به پيوه ندى راسته و خو نه و به جيهانى به رين پيوه ند نه دا. وه بيرو رايه كى تازه له باره ي نبوه ت را ده گه ينى كه له وه دا نه بى و خواناس، بى ناو جيگه رى به رى وه حى، وه يا كومه گى له زانستى ده ره وه نه توانى ئاماده ي وسولى وه حى بيت. پيغه مبه ر يا خواناس يا وه لى به هه بونى چراى نور له دل و ده روندا چ نيازى كى به به رى وه حى هه يه. ئاوا ديته بهر چاو كه نه م به شه له ناميلكه ي ميشكات الانوار ته واو كه ره وه ي به شى يه كه م بى، چونكا غه زالى له به شى